

ABONNEMENTSPRIJS
MET ZONDAGSBLED:

Voor Amsterdam en de plaatsen waar
Agentschappen gevestigd zijn:
Per week . . . . . f 0.10
Per maand, bij vooruitbetaling . . . 0.40
Per kwartaal, bij vooruitbetaling . . 1.20
Franco per post, door geheel Nederland:
Per maand, bij vooruitbetaling . f 0.50
Per kwartaal, bij vooruitbetaling . 1.50
Losse ex. 2 ct., met Zondagsblad 3 ct.

DE COURANT

Eerste Dagblad in Nederland met Gratis-Verzekering tegen groote en kleine ongelukken.

Bureaux: N. Z. Voorburgwal 361 en 365 te Amsterdam.

Interc. Telefoonnr. 1304.

Dit blad verschijnt elken dag, behalve op Zon- en Feestdagen.

De abonnés op dit blad zijn, overeenkomstig de Verzekeringbepalingen, die wekelijks in dit blad gepubliceerd worden, gratis verzekerd tegen ongelukken voor

f 1000 bij levenslange geheele invaliditeit; f 400 bij dood; f 200 bij verlies van een hand; f 100 bij verlies van een duim; f 60 bij verlies van een vinger; f 15 bij verlies van elken anderen vinger.

Bij dit nummer behooren 2 Bijvoegsels. Aan onze Abonnés, die „De Courant“ per post voor eigen rekening ontvangen en per maand betalen, wordt bevestigd verzoekt het op 1 Aug. 1904 door hen verschuldigde abonnementsgeld per postwissel over te maken vóór of op 5 Aug. 1904. De daarop vallende kosten zijn voor onze rekening en kunnen van het bedrag van den postwissel worden afgetrokken. Over de op 5 Aug. nog niet ontvangen abonnementsgelden wordt door ons met 5 cent verhoofing voor incassokosten, per postkwitantie beschikt. DE ADMINISTRATIE.

PRIJSVRAAG.

Welke regel in het feuilleton op de eerste pagina van dit nummer bevat de meeste a's? Onder de inzenders van goede oplossingen die uiterlijk Woensdag a.s. in ons bezit zijn wordt één Rijksdaalder verlost. Oplossingen kunnen als Drukkerwerk worden verzonden vóór 1 oost porto, wanneer men een stuk van het feuilleton, waarin de gevonden regel is omschield, uitsnijpt, in een enveloppe doet, zonder deze dicht te plakken en op de achterzijde van de enveloppe Naam en Adres van den afzender vermeldt. De enveloppe daarenboven te voorzien van het opschrift „Prijsvraag“.

TELEGRAMMEN.

RUSLAND EN JAPAN.

Van het oorlogsterrein. LONDEN, 29 Juli. Aan de „Standard“ wordt uit Shanghai gezonden dat, het Japanse leger te Takushan de hoogten ten oosten van Hai-cheng heeft genomen, de positie van de Russen te Hai-cheng onhoudbaar is geworden. Men verwacht dat de laatste nu weer stand zullen houden tusschen Hai-cheng en Anshantien.

FEUILLETON.

De weg naar Hurst-Leet. (Van het Engelsch) DOOR Mrs. HENRY WOOD. „En daarom Mr. Otto denkt Sir Dene, wijl hij in den laatste tijd die aanslagen afwerde en in de hand op zijn zak hield, dat men misschien de diamanten heeft genomen om te beleenen, om te verpanden, begrijpt u? Weer drong de gedachten zich aan Otto op, dat Gander hem verdacht er meer van te weten, argwaan was ongetwijfeld ontstaan door zijne al te heffige pogingen om de zaak tot zwinen te brengen, toen den vorigen avond het verlies was ontdekt; anders zou de man bezwaarlijk zou hebben durven spreken. „Ik kan alleen zeggen Gander, dat ik de diamanten niet heb verpand — zoals je veronderstelt dat ze zijn.“ „Dat is ook niet denkbaar, Mr. Otto, maar kijk eens hier Sir, als ze konden worden teruggebracht, of als het bewijs kon worden geleverd dat ze in het geheel verloren zijn — dus niet verlost — zou dit bericht den meester al kniegeeren.“ Otto wist inderdaad niet wat te zeggen. „Ik had zo gedacht Sir, dat u en ik misschien zoudten kunnen samenwerken, bijvoorbeeld zóó, dat als u de diamanten terug wilt vinden, ik ze in mijn doos aan Sir Dene zou brengen en zeggen: „Kijk eens hier Sir Dene hoe het met mijn oud en dwaas hoofd is gesteld“, en dan

Niotschwang is aangekomen, meldt dat alle mijnen in de rivieren en in de haven zijn opgeruimd; schepen moeten quarantaine liggen, de overige belemerende bepalingen voor de scheepvaart zijn opgeheven. In den tijd tuschen de ontruiming van de Russen en de bezetting door de Japanners, hebben de Chinezen de voorsteden en de kleine winkels, die door vreemdelingen worden gedreven, geplunderd. De Japanners herstelden de orde.

De Liaorivier voor de scheepvaart geopend. TOKIO, 28 Juli. De Liaorivier is thans voor neutrale handelsschepen geopend.

De aanval op Port-Arthur. LONDEN, 29 Juli. Aan de „Daily Mail“ wordt d.o. 28 Juli uit Yokohama gezonden, dat meldt wordt, dat de algemeene aanval op Port-Arthur den 27en is begonnen.

Het Wladivostock-eskader nog steeds actief. FRANKFURT a/M, 29 Juli. Aan de „Frankfurter Zeitung“ wordt uit Tokio gemeld dat het Wladivostock-eskader nog steeds in de nabijheid van de bocht van Tokio ligt. Er heerscht ongerustheid over het lot van het marine opleidingschip „Kono Maru“ alsook over de postboot van Korea. Verscheidene schepen zijn over hun tijd.

Japansche spionnen. PETERSBURG, 29 Juli. Het Telegraafagentschap neemt d. d. 28 Juli uit Moeckden: Nadat bekend is geworden, dat vele Japanners als Chinezen verkleed op de bergen de bewegingen der Russische troepen nagaan en aan hun eigen patrouilles dan seinen geven, is in het Russische leger bevel verstrekt om op dergelijke spionnen in de bergen te schieten.

De „Arabia“. WLADIVOSTOCK, 29 Juli. Aan het Russisch telegraafagentschap wordt gemeld, dat het door Russische kruisers in beslag genomen stoomschip „Arabia“ met Amerikaanse bevrachting alhier is binnengebracht.

Koeropatkinne. PETERSBURG, 29 Juli. De generale staf verklaart, dat het gerucht betreffende Koeropatkinne's verwonding ongegrond is. De generaal verkeert in den besten toestand.

De Russische vrijwilligersvloot. SUEZ, 29 Juli. De Russische autoriteiten hebben verzegelde orders gezonden aan de schepen van de vrijwillige vloot die Maandag 1.1. overgebracht zijn door het Duitse stoomschip „Gneisenau“.

De nieuwe Administrateur in Mantsjoerije. PEKING, 29 Juli. Uit Chantong komt het gerucht, dat de vroegere intendant Gabelliss Hounan benoemd is tot administrateur van de provincies van Mantsjoerije.

Een Russische overwinning!! PETERSBURG, 29 Juli. Zoals Koeropatkinne den 29sten aan den keizer meldt, heeft eene Kozakken-afdeeling van vrijwilligers den 27sten een Japanschen verkennertroep dertien verst ten zuiden van Tharoon in eene hinderlaag gelokt. De Kozakken lieten de Japanners voorbij marcheren en openden daarna het vuur. Twaalf Japanners werden gedood, twintig gewond. Twee gewonden werden gevangen genomen. Beiden zijn van het tweede garded regiment.

Eene vernünftige gevolgtrekkung. WEI-HAI-WEI, 29 Juli. De Engelse vloot zal morgen naar Wei-hai-wei terugkeren. Dit feit schijnt er op te wijzen, dat Port Arthur veroverd is.

De slag bij Tschitschiao. LONDEN, 29 Juli. De Japansche legatie ontving het volgende telegram uit Tokio: Mrs. Letsom hier in deze kamer en begon opnieuw over de diamanten, eischend, dat het huis in iedere hoek doorzocht zou worden en elke bedriegende gevecht, zowel persoonlijk als hunsgevoerd. Op dat oogenblik kwam kapitein Clauwaring binnen, hij pakte haar beet en zeide — wel ik weet ternaauwrood wat hij zeide, Mr. Otto; mijn persoon trok niet spoedig zijn aandacht, omdat ik daar achter die kast bezig was — het waren slechts een paar woorden om naar te bevelen kalme te zijn, niettemin ontroerde ze mij. Hij zag zoo bleek als de dood, en hij had meer dan genoeg gedronken; ik wist toen openbaar dat de juwelen waren, en ik geloof dat Mrs. Letsom het ook begreep, want zij werd even bleek als hij en sprak geen woord meer. „Ik veronderstelt dat Mlyady ze heeft weggehaald, dat moet zoo zijn. Mr. Otto, want niemand zag en ik konden bij de sleutels komen.“ Otto Clauwaring best zijne lippen aan bloed en hoe pijnlijk het hem aanded, hij een man van eer, bewees de scherpe toon, waarop hij zeide: „Dus jij hebt die verdenking bij Sir Dene opgewekt. Gander heeft het niet anders gezegd.“ „In het minste niet Sir, er is geen woord van over mijn lippen gekomen, tot op dit oogenblik en ik zal er in het geheel niet meer over spreken. Sir Dene is, doordien hij er 's nachts over lag te denken, zelf op het idee gekomen, en toen hij er vanmogren bij mijne komst op zinspeelde, heb ik gezegd dat hij zich moest vergissen.“ „En jij vergist je ook, Gander“, sprak Otto beslist, „laat kapitein Clauwaring het maar niet hooren.“ „Het is goed Mr. Otto“, gaf de man bedadertem antwoord, „maar als er een middel bestaat om de kostbaarheden terug te krijgen, geeft dan terug ter wille van mijn armen meester.“

General Okoe bericht, dat volgens verklaringen van Russische officieren, die bij Tschitschiao gevangen genomen zijn, general Koeropatkinne tegenwoordig was op het slagveld. De generaals Sakharoff en Condratowitch werden gevang. De Russische verliezen bedroegen ongeveer twee duizend man, die der Japanners duizend man.

Er wordt een onderzoek ingesteld naar de behaalde buit en het aantal krijsgesvangenen. Japansche kruiser vernietigd. — Groot gevecht nabij Port-Arthur. — Maarschalk Oyama. — Toestand van de Japansche vloot. TSJIOFOE, 29 Juli. Vluchtelingen berichten, dat een Japansche kruiser en een kanonneerboot in den nacht van Donderdag 11, door mijnen vernietigd zijn.

Heden is hier een jonk van Port-Arthur gearriveerd met dertig vreemdelingen uit de geboode staden. Zij zijn verleden Donderdag van Port-Arthur vertrokken en zeggen, dat een groot gevecht te land en ter zee heeft plaats gehad ten oosten en noordoosten van de stad en dat dit gevecht Dinsdag, Woensdag en Donderdag aanhield.

Zij gelooven, dat de algemeene aanval op het oogenblik begint. Volgens hen is het bombardement op de stad van Donderdag zonder gelijke sinds het begin van het beleg. De Russische fortent antwoorden niet zeer krachtig. Maarschalk Oyama vertrok Dinsdag uit Dally, vergezeld van den generalen staf. Hij zal zelf de leiding der operaties op zich nemen.

Vluchtelingen bevestigen het gerucht betreffende den ernstigen toestand van de Japansche vloot. Gebrek te Port-Arthur. TSJIOFOE, 29 Juli. Volgens de bewering van vluchtelingen, is de voorraad levensmiddelen en versche vleesch te Port-Arthur uitgeput. De troepen ontvangen alleen gezouten vleesch. De burgerij leeft hooftzakelijk van haver- en rijstmeel.

Het in den grom boren van de Hipsang. TSJIOFOE, 29 Juli. Heden hier aangekomen Russische vluchtelingen berichten het volgende over het in den grom boren van het Engelse stoomschip „Hipsang“ door de Russen. In den vroege morgen van den 16en Juli voor de Hipsang de Duivenbaai voorbij binnen een afstand van drie mijlen. De fortren schoten viermaal vlak voor haar boeg in zes, doch toen het schip weigerde bij te draaien, werden vier schoten in de zijden afgevuurd. Toen het hierna toch zijn weg vervolgde, werd een torpedoboot afgezonden.

Bij het zinken van de stoomer vonden vier Chineesche matrozen den dood en werden acht Chineesche passagiers gevang. De vreemde officieren en eene vreemde passagier werden naar Port-Arthur gebracht. De kapitein van de „Hipsang“ werd gevangenzet, omdat hij weigerde te stoppen.

De „Luitenant Burnkoff“. TSJIOFOE, 29 Juli. Vluchtelingen zeggen, dat de torpedoboot „Luitenant Burnkoff“ door mijnen in de lucht is gevlogen, doch dat twee andere, klaarblijkelijk bij Port-Arthur vergane torpedoboten, nog de binnehaven hebben kunnen bereiken.

De aanslag op Von Plehwe. ST.-PETERSBURG, 29 Juli. De „Regeringsbode“ verschien heden met rouwrand. Het blad wijkt een drie kolommen lange necrologie aan Von Plehwe. Over den bommenaanslag meldt het blad nog het volgende: De moordenaar slingerde de bom van het trottoir onder de equipage des ministers. De koetsier werd eveneens het slachtoffer van de ontploffing.

Negen voorbijgangers, waaronder een vrouw en een driejarig kind, werden licht gewond, terwijl de kapitein van de garde Zwezinski, Mrs. Letsom hier in deze kamer en begon opnieuw over de diamanten, eischend, dat het huis in iedere hoek doorzocht zou worden en elke bedriegende gevecht, zowel persoonlijk als hunsgevoerd. Op dat oogenblik kwam kapitein Clauwaring binnen, hij pakte haar beet en zeide — wel ik weet ternaauwrood wat hij zeide, Mr. Otto; mijn persoon trok niet spoedig zijn aandacht, omdat ik daar achter die kast bezig was — het waren slechts een paar woorden om naar te bevelen kalme te zijn, niettemin ontroerde ze mij. Hij zag zoo bleek als de dood, en hij had meer dan genoeg gedronken; ik wist toen openbaar dat de juwelen waren, en ik geloof dat Mrs. Letsom het ook begreep, want zij werd even bleek als hij en sprak geen woord meer. „Ik veronderstelt dat Mlyady ze heeft weggehaald, dat moet zoo zijn. Mr. Otto, want niemand zag en ik konden bij de sleutels komen.“ Otto Clauwaring best zijne lippen aan bloed en hoe pijnlijk het hem aanded, hij een man van eer, bewees de scherpe toon, waarop hij zeide: „Dus jij hebt die verdenking bij Sir Dene opgewekt. Gander heeft het niet anders gezegd.“ „In het minste niet Sir, er is geen woord van over mijn lippen gekomen, tot op dit oogenblik en ik zal er in het geheel niet meer over spreken. Sir Dene is, doordien hij er 's nachts over lag te denken, zelf op het idee gekomen, en toen hij er vanmogren bij mijne komst op zinspeelde, heb ik gezegd dat hij zich moest vergissen.“ „En jij vergist je ook, Gander“, sprak Otto beslist, „laat kapitein Clauwaring het maar niet hooren.“ „Het is goed Mr. Otto“, gaf de man bedadertem antwoord, „maar als er een middel bestaat om de kostbaarheden terug te krijgen, geeft dan terug ter wille van mijn armen meester.“

die achter het rijtuig van den minister reed, zwaar gekwetst werd. De moordenaar, die er af kwam met eenige ongevaarlijke verwondingen, werd op de plaats van den aanslag gearresteerd. Hij weigert zijn naam te noemen. Het onderzoek wordt geleid door den rechter van instructie van het district.

ST. PETERSBURG, 29 Juli. Volgens geloofwaardige berichten is gisteren spoedig na den aanslag op Plehwe de hand gelegd op den medeplichtige van den moordenaar. Deze had zich opgesteld aan het Obwodny-kanal om een tweede poging tot moord te wagen, indien de eerste was mislukte. Na de ontploffing van de bom hurrde hij een in het kanaal liggend bootje voor een roeiochtje en wierp tijdens het varen een schijnbaar zwaar voorwerp in het water. De roeier kreeg argwaan en liet zijn passagier arresteren. Het door duiken uit het water opgevischt voorwerp, bleek een bom te zijn. De moordenaar weigert hardnekkig zijn naam te noemen.

Frankrijk en het Vatikaan. PARIJS, 29 Juli. De ministerraad, die van twee tot vijf uur duurde, werd geheel gewijd aan eene beschouwing van den toestand, die een gevolg is van het verstand van het Vatikaan, betreffende de laatste nota van de Fransche regering. De ministerraad besloot zijne beslissing geheim te houden. Toen den heer Combes gevraagd werd naar den uitslag van den ministerraad, verklaarde hij, dat diplomatieke overwegingen hem beletten te spreken. Deze verklaring wordt beschouwd als te duiden op een complete afbreking van de diplomatieke betrekkingen tuschen Frankrijk en den Heiligen Stoel. De nota van de Fransche regering zal in den avond worden gezonden aan den heer Decourcel, die haar morgen aan het Vatikaan zal mededeelen. Het personeel van de ambassade zou het Vatikaan verlaten en morgen uit Rome vertrekken. De nuntius zou op zijn beurt Parijs verlaten.

Engeland en Rusland. LONDEN, 29 Juli. (Officieel). De Koning heeft, na het vernemen van de treurige tijding van den op Von Plehwe gepleegden moord-aanslag, den Tsaar een telegram gezonden, waarin hij zijne deelneming betuigt in het verlies van den begaafden staatsman. Hij ontving een in zeer vriendelijken toon vervat antwoord.

Uit het Engelse Lagerhuis. LONDEN, 29 Juli. Balfour, in het Lagerhuis antwoordend op een interpellatie, zeide, dat het Russische stoomschip „Dmitri Donskoi“, na in Port Said geladen te zijn met 500 ton steenkolen, op verklaring van den kapitein van dit schip, dat het aanstonds via Cadix zou koers zetten naar Kroonstad, in zee stak en gedurende de volgende drie dagen zes koopvaardijgeschepen aanviel, waarbij twee Engelsche, en hunsche papieren onderzocht. Met het oog hierop is de Engelsche regering van mening, dat een schip, dat kolen inneemt en die gebruikt voor andere doeleinden dan waren aangegeven, in het vervolg geen kolen etc. meer zullen worden verstrekt.

Buitenlandsch Nieuws.

Overzicht.

De Russische revolutionairen.

Roland de Maré, in de „Indep. belge“, wijst er op, dat de moord op den minister Von Plehwe gepleegd, zoo kort na den aanslag op Bobrikoff, in Finland, er duidelijk op wijst, dat Rusland een sombere periode tegemoet gaat. Alles doet vrezen, dat men de dagen van het nihilisme zal zien herleven. Alles geeft grond om te denken, dat de Russische regering weldra voor de zware taak zal zijn gesteld om zeer ernstige binnenlandsche woelingen te moeten bedwingen.

De politieke misdaad — zegt Roland de Maré — is een laatste uiting van barbaarsche aandrift, waarin de revolutionaire leiders van den dag zich niet hebben kunnen onttorenen en ook schijnt zij te rechtvaardigen de zwaarte van hen, die het systeem van dwang en geweld voorstaan, omdat zij, die meer vrijheid voor zich eischen, zich feitelijk schuldig maken aan dezelfde daden van ruw geweld, welke zij in de autoriteiten laken. Intusschen erkent Roland de Maré, dat Von Plehwe in de laatste jaren vooral de boozegenis is geweest van het Russische Rijk. Als minister van Binnenlandsche Zaken was hij het, die het bloedige en gewelddadig onderdrukken gelaste van de opstootjes onder de studenten te Moscou, te Kief en te Warschau. Hij, Von Plehwe, was 't ook, die honderden studenten naar verafgelegen regimenten zond, alleen wij de jongelieden van zekere vrijzinnige neigingen blijken hadden gegeven. Vele werden onbekend met Von Plehwe's last naar Siberië verbannen.

De thans vermoorde bewindsdan was de felste en meest onverzochte vertegenwoordiger van een reactionaire politiek, welke geen schrede in liberale richting wilde doen: die zich tegengesteld met hand en tand verzette tegen loyaal en consequent doorvoeren van meer vrijzinnige maatregelen, welke vóór zijn optreden waren doorgedreven en tot stand gekomen. Verwondering mag 't dus geenszins wekken, dat een bittere en gloeiende haat tegen dezen minister in schier alle Russische kringen gaandeewas opgeleefd. Dat hartstochtelijke wreakezicht van een ander het gevolg was, licht voor de hand, maar toch — zegt Roland de Maré terecht — rechtvaardigt dit alles geenszins de thans gepleegde misdaad, want een volk, dat vrijheid verdient, beschikt over andere middelen, vreedzame en practische, om zijne verkeerde wege bewandelen. Thans is natuurlijk slechts te wachten tegeen, na Bobrikoff's daad ook in Finland werd aanschouwd, dat namelijk de Russische regering in het gebeurde aanslag zal vinden tot verduidelijking de ernstigheid en onverbijdelijkheid. Men zal nu, evenals in Finland geschiedde, een jacht op allen, die onder de termen van „verdacht-zijn“ vallen, houden, met meer ijver dan ooit.

En aan beide kanten zullen de hartstochten steeds meer worden geprikkeld. Het roode Rusland ontwaakt, en slechts een krachtig optreden van Nicolaas II zou wellicht bij machte zijn, om te verhouden, dat men eering in Rusland gebeurtenissen zal aanschouwen, veel ernstiger en bloediger dan tot nu toe zijn voorgevallen en veel gevaarlijker, dreigender, in hare gevolgen.

Aan den goeden wil van tsaar Nicolaas twi-felen slechts zeer weinigen op de meesten gevoelen deernis met den vorst, die een redder en weldoener voor zijn volk wil zijn, doch blijktbaar de kracht en de energie mist, om zich te ontrukken aan de invloeden, die hem beheerschen. In deze dagen is voore Rusland een moderne tsaar Peter noodig, meer verlicht en minder despotiche-aangeleed dan deze, doch met diens taale kracht en ijeren wil. Deze laatste eigenschappen bezit Nicolaas II, helaas, niet en juist dit geeft reuk om Rusland's toekomst met grote bezorgdheid tegemoet te zien. De „Temps“ zegt o. a. in eene beschouwing over den op Von Plehwe gepleegden aanslag: „De minister zag op de oneindig groot en pervaalke van het Russische Rijk enige zieke plekken. En nu zijn er twee manieren om deze ziekte te genezen, of wel door het verwijderen van de oorzaken, of van de symptomen, — d. i. door liberalisme of door onderdrukking. Von Plehwe koos den laatste naam, en door revolutionaire tegenstanders van Von Plehwe zijn echter even onbedachtzaam en onvoorzichtig, als hij zelf, alleen in omgekeerden zin. Zij meenen, dat men in Rusland geen andere politiek dan die van onderdrukking kan volgen en dat men de personen uit den weg moet ruimen, die de reactie vertegenwoordigen. De Russische regering is, zoo als de „Temps“ — moet er eindelijk toe komen, om een polslek en een ministerie raderwerk te scheppen, dat wel verschilt van dat in de Westersche staten, doch beter voor Rusland past dan het tegenwoordige. Daarin ligt het probleem, hetwelk men tot dusver niet heeft vermogen op te lossen. Twee jaren lang heeft Von Plehwe het gewichtig ambt van minister van Binnenlandsche Zaken bekleed.

Jarvis op de sofa in levendige beraadslaging; Jarvis lag achterover tegen een der kussens geleund, gezwond en rekkend, en zag er allesbehalve frisch uit na de groote onbeveiligde wijnde hij den vorigen avond bij het diner gedronken had. Otto ging vóór hem staan en met een zachte stem, in weinig woorden, zeide hij wat hij te zeggen had; het deed Mlyady opspringen en zij noemde Otto een gek.

„Ik weet dat je de juwelen hebt verpand, Jarvis, wat heb je er op gekregen?“ „Het is geloggen“, riep de blonde Jarvis. „Hoar eens“, ging Otto kalm voort, „zulke dingen zijn zeer onaangenaam, ja, over het geheel zeer onbehoorlijk, het is een naar geval, maar het is niet ongedaan te maken; en al wat er nu aan te doen is, moet geschieden, om het zooveel mogelijk te herstellen; doe maar geen moeite, Jarvis om het tegen mij te loochenen, ik heb er al lang van geweten.“ „Wat een onbeschaamde leugen!“ hield Jarvis vol.

„Pale, de gedschietter, heeft de diamanten, ik zag hoe je ze bij hem achterliet en ik zag het geld ontvangen.“ Jarvis barste uit in verwenschingen tegen den geldscheiter, die, zoals hij geloofde, de waarheid had verdraden, en ook verwenschte hij Otto. Lady Lydia, die vreesde dat het gerucht buiten de kamer zou worden geheard, stond tussehen beiden en bad en bezwoer hen toch stil te zijn.

„Het was onvermijdelijk“, zeide zij tegen Otto, daar zij begreep hoe nuttelos het was nog langer de onnoozele te spelen, „Jarvis moet e t geld hebben en wist geen ander middel om het te krijgen;“ de diamanten lagen daar renteloos, zonder dat er ooit naar werd omgezien, en ik stond in voor de zekerheid, dat zij weer op hun plaats zouden zijn alvorens Sir Dene het kon bemerkten, het was dus zoo erg niet“, eindigde zij op verachtelijken toon. „Maar nu hij het bemerkte heeft moeten zij weer teruggebracht worden“, gaf Otto ten antwoord, „ter wille van Sir Dene, versta je Jarvis?“ „Zij kunnen en zij zullen worden teruggebracht, zoodra het trouwen voorbij is, en zonder jou verwenschte tuschenkomst“, sprak Jarvis gemelijk. Zonder dit uitstel zouden zij al eerder zijn teruggeleed op de gewone plaats. „Dus nog eenige dagen geduld!“ merkte Otto te op, „Als de wegen goed waren, zou ik naar Londen gaan om ze te halen.“ „Als je geld kon geven.“ Jarvis lachte spottend. Hij geld geven! Ja, zoodra hij de tien duizend pond van May Arde in bezit zou hebben, dan had hij genoeg voor dit en nog wat, maar tot zoolang bezat hij geen stuiver in de wereld. „Wat heb je er van Pale op gekregen?“ vroeg Otto. „Och een bagatel, drie honderd pond.“ „Drie honderd pond was inderdaad een som die niet zoo gemakkelijk te krijgen was. Otto gaf te kennen dat Sir Dene er wel iets van vermoedde, zweeg echter over Gander. Hij gevoelde de medelijden met May Arde; wat zou haar toekomst zijn, geboonden aan zooveel verkwist? Maar Jarvis was zijn broeder, anders had Otto ongetwijfeld de oogen geopend van de machthebbenden op Arde Hall. „Het is niets minder dan laagheid!“ riep Ot te uit. Dames! Bestel uw Rond- en Kaltswiessch bij L. H. GUNTHER, Regulieredwarstraat 95—97 Teleph. No. 1009, en U krijgt bestel-prima kwal.

GERMANIA. Premierreserve bijna f136 miljoen

Barometerstand te nacht in den afgeleopenen nacht.

Registeren 759 mm; gisteren 8 uur 's nachts 783 mm; gisteravond 8 u. 765 mm; stationnair. Windrichting: O. Temperatuur. Opgeve van het Stadswaterkantoor. Thermometer: te 8 uur 'n. 68 gr. F. = 20 gr. C. van te 12 uur 'n. 67 gr. = 19 1/2 gr. C. 29—30 Juli te 2 uur 's n. 67 gr. = 19 1/2 gr. C. Zon on Maan. Zonsopgang 4.17 ondergang 7.65. Maansopgang 0.03 's v. ondergang 7.20 's m. Laatste Kwartier 4 Aug. 's avonds 2.22. In de maand Juli worden de dagen 1 u. 5 mla. korter.

Weerbericht van 29 Juli.

Des avonds half negen. Verwachting van den weertoestand, medegedeeld door de Filiaal-Instelling van het Koninklijk Nederlandsch Meteorologisch Instituut te Amsterdam. Wind: Meest Zuidelijk. Afwisselend bewolkt weder. Eenige kans op plaatselijke buities.

In 1846 werd hij geboren als zoon van een orthodoxe familie van Russische afkomst. Van 1852 af vervulde hij verschillende betrekkingen bij de justitie en werd eindelijk adjudant van den minister, wiens opvolger hij zou worden. Zijn eerste, aanastabare positie bij den tsaar had hij te danken aan dezelfde eigenschappen, welke den bekenden, machtigen procureur van de Heilige Synode, Pobjedonosew, het vertrouwen van Alexander III verschafte: hij was onomkoopbaar. Met Witte was hij het geheel onens op 't stuk der indirecte deelneming van de semstwo's aan het bestuur. Tegen de adelijke grondebteij, die zich voor zelfregering, voor decentralisatie verplekten, trad Von Plehwe met de grootste strengheid op. Beweerd is, dat Witte's afstreden een goed doel te wijten was aan Von Plehwe's tegenwerking. Bij verschillende gelegenheden heeft de thans overleden staatsman nadrukkelijk verklaard, dat hij geen anti-semiet was en evenmin de Finnen haatte. Voor de ongelukkige slachtoffers van zijn maatregelen was het effect intusschen niet minder droevig!...

UIT DE STAATSCOURANT.

Bij Kon. besluit is: Overgeplaat: mr. J. H. van R oij en, gezant-schaps-secretaris der eerste klasse bij Hr. Ms. gezantschap te St. Petersburg, naar dat te Constantinople; en mr. W. A. R oij a a r d s, gezant-schaps-secretaris der tweede klasse bij Hr. Ms. gezantschap te Den Haag, naar dat te St. Petersburg; en de terwyl bij Koninklijk besluit van 25 Juli 1904 No. 41 aan D. b a r o n v a n A s b e c k, gezant-schapsattaché bij het Departement van Buitenlandsche Zaken, tijdelijk werkzaam gesteld aan Hr. Ms. gezantschap te Londen, de persoonlijke „PHENIX's Stijfel is de beste. kon bemerkten, het was dus zoo erg niet“, eindigde zij op verachtelijken toon. „Maar nu hij het bemerkte heeft moeten zij weer teruggebracht worden“, gaf Otto ten antwoord, „ter wille van Sir Dene, versta je Jarvis?“ „Zij kunnen en zij zullen worden teruggebracht, zoodra het trouwen voorbij is, en zonder jou verwenschte tuschenkomst“, sprak Jarvis gemelijk. Zonder dit uitstel zouden zij al eerder zijn teruggeleed op de gewone plaats. „Dus nog eenige dagen geduld!“ merkte Otto te op, „Als de wegen goed waren, zou ik naar Londen gaan om ze te halen.“ „Als je geld kon geven.“ Jarvis lachte spottend. Hij geld geven! Ja, zoodra hij de tien duizend pond van May Arde in bezit zou hebben, dan had hij genoeg voor dit en nog wat, maar tot zoolang bezat hij geen stuiver in de wereld. „Wat heb je er van Pale op gekregen?“ vroeg Otto. „Och een bagatel, drie honderd pond.“ „Drie honderd pond was inderdaad een som die niet zoo gemakkelijk te krijgen was. Otto gaf te kennen dat Sir Dene er wel iets van vermoedde, zweeg echter over Gander. Hij gevoelde de medelijden met May Arde; wat zou haar toekomst zijn, geboonden aan zooveel verkwist? Maar Jarvis was zijn broeder, anders had Otto ongetwijfeld de oogen geopend van de machthebbenden op Arde Hall. „Het is niets minder dan laagheid!“ riep Ot te uit. Dames! Bestel uw Rond- en Kaltswiessch bij L. H. GUNTHER, Regulieredwarstraat 95—97 Teleph. No. 1009, en U krijgt bestel-prima kwal.

EEN DUIZEND GULDEN. Drie en twintig duizend acht honderd vijf gulden. VIER HONDERD GULDEN.

titel is verleend van gezantschaps-secretaris der tweede klasse.

Benoemd: tot inspecteur der registratie en domeinen 2e Klasse, in de 8e divisie (Haarlem), F. O. Gorter, thans idem 2e kl. in die divisie; tot idem 2e Klasse in de 82e divisie (Deventer), G. J. ten Cate, thans idem 2e kl. in die divisie.

FAMILIJSSENTENTEN.

FAILLIET VERKLAARD. 29 Juli. W. J. MORANARD, uitgever, Frederikspolder 1, Amst., Rechter-Commissaris mr. F. W. de Koning, curator mr. H. Geesink.

J. P. W. SCHUTTE, zich schrijvende, I. SCHUTTE, meubelmaker, Heistraat 27, Emssum, Rechter-Commissaris en curator als voren.

J. WIERMAA, barber, Camperstraat 44, Amst., Rechter-Commissaris en curator als voren.

G. WESTERHOF, winkler in koloniale waren, Amst., Rechter-Commissaris en curator als voren.

Opgeheven faillissementen. 29 Juli. J. BAKKER, E. OOSTER, beiden te Amst., A. OOSTER, te Hilversum.

„Ut de Staatscourant“ FAILLIET VERKLAARD. 29 Juli. REIN. HAMLEERS, landbouwer te St. Pieter, Rechter-com. mr. P. Bester, Curator mr. P. Baalman, te Maastriicht.

M. GUTLIEB, zich schrijvende, Rechter-commissaris mr. H. J. v. d. Poel, Hiddig, Curator mr. W. A. van Bijlert, Hooftstraat 93.

J. M. A. BERT DAS LEM, koffielijverder te Dordrecht, Rechter-commissaris mr. H. M. P. J. Smeets, Curator mr. J. M. Rens, Wijnstraat 11 aldaar.

G. P. VAN MAARLEVEED, winkler te Middelburg, Rechter-commissaris mr. B. W. F. Krombrog, Curator mr. J. J. H. 93, aldaar.

Opgeheven faillissementen. 29 Juli. W. H. MOOREN, Curator Jhr. mr. Serraris, te Roermond.

Geindigde faillissementen. Door het verhandelen worden de enige uitstaande passiva van A. BARDEWEG, broodmaker en winkler te Rotterdam, Curator mr. G. P. Aasjaer, aldaar.

H. VERMELEN Jr., winkler te Kinderdijk, Curator mr. J. M. Ooms.

H. VERMELEN Jr., winkler te Kinderdijk, Curator mr. J. M. Ooms.

Amsterdam.

Wijvestigende aandacht van onze lezers op achterstaande advertentie van de Zuid-Hollandsche Bank van den heer P. J. Vernaar, erkraast 337.

Wanneer men het zich des avonds van een warmen drank gemakkelijk heeft gemaakt, valt een glas bier niet te versmaiden en kan dit zelfs een groot opheven, als het van goede kwaliteit is.

Daarvoor zorgt de heer Verhar, het door hem gebottelde bier is verschaft, heerlijk van smaak en verenigt in zich alle eigenschappen, die men aan goed bier stellen mag.

Een gezin, bestaande uit een weduwe en twee volwassen dochters, wonende de Leuvenhoekstraat, is ernstig ongesteld geworden na het eten van ganalen, die aan een kar van een slaater waren gekocht. Men deelt ons mede, dat de moeder in zorgwekkenden toestand verkeert.

Gister werden drie bekende fleschrechtbrekers aangehouden en oplichting ten nadele van een winkler in de Kalverstraat. Een Ingeretent, wonende in de Laage Leidsche dwarsstraat, heeft de justitie kennis gegeven, dat zijn 15-jarige zoon sedert 25 dezer de ouderlijke woning heeft verlaten en niet is teruggekomen.

Het signalement is middel, lengte, blond haar, spronget, gekleed met blauw colbertjas, blauw frakje en lichtgrijze gestreepte broek.

Oplichters. Namens eene firma is bij de politie aangifte gedaan dat zij door twee juifrouwen is opgelicht voor een bedrag van f 98 aan meubelen. Tevens werd door een ander kennis gegeven dat hij vermoedelijk door dezelfde juifrouwen is opgelicht voor een bedrag van f 30 aan een keukensetschap.

De goederen zijn besteld op naam van A. Giesen, 2e Oosterparkstraat 32 en zijn afgeleverd, zoals verlangd werd, in perceel Bloemstraat 74. Toen de rekeningen aan perceel 2e Oosterparkstraat 22 werden gepresenteerd, bleek daar geen Giesen te wonen, terwijl daarna bleek, dat de goederen reeds uit perceel Bloemstraat 74 verdwenen waren.

Binnenlands Nieuws.

H. M. de Koningin en Z. K. H. de Prins met groot gevolg zijn Donderdagavond een ritje in openbaar vervoer, liggende bespannen met 4 paarden, naar Haag-Soeren. In het Ardhuus van H. M. werd de te bruik, vanwaar het gezelschap tegen 9 uur naar het Loo vertrok.

Het Koninklijk Echtepaar vertrekt Maandagmorgen te 11.30 van Apeldoorn met den gewonen trein, waaraan een salonrijtuig zal worden gekocht.

H. K. H. de Erffprinsen van Wied bragt gistermiddag een bezoek aan de grote Koninklijke Bazaar van de firma D. Boer en Z.

Evenals de Prins der Nederlanden heeft thans ook Hare Majesteit de Koningin een bijdrage van f 500 geschonken als blijk van belangstelling in het onlangs opgerichte Van Heutsz fonds ten bate van de kinderen van in Neder-Indië gesneuvelde of ten gevolge van bekomen wonden overleden militairen.

Dr. Laurillard zal Zondag a.s. optreden als voorganger bij de godsdienst oefening in de hokpel op het Loo.

Men meldt ons: Het Koninklijk Echtepaar begeeft zich niet, zooals

„Wat“ snauwde zijne moeder. „Om My lady te luisteren“.

„Mylady's blikken drukten minachting uit voor Otter en zijne ongedrukte mening, en hij was gedwongen te zwijgen.“

Zij ging naar Sir Dene's kamer, zoodra zij toegang kon krijgen, dat niet gebeurde voordat de baron behoorlijk gekleed aan den haard zat. Toen beproefde zij met haar glads tong den argwaan, dien zij bij Sir Dene tegen Jan heeft heen. „Zou die ellendige Tom Clanwaring te ook hebben weggenomen voordat hij heenging? Dat vraag ik mij zelf gedurig af, Sir Dene, bij wist waar de sleutels?“

Niet onstands had Sir Dene haar mening begrepen, maar nu werd hij er zich van bewust; hij sprong overeind in hevige woede, terwijl hij dreigde zijn stok omlengde; misschien zal hij tamen te meer opgewekt door deze lasteraard, omdat hij wist dat Tom aan het verlies geveerd en ook de diamanten, evengevoeld als Tom; en met die „andere lui“ bedoelde hij ongetwijfeld haar zelf, zoo niet haar zoon Jarvis.

Toen de storm was bedaarde en Sir Dene in zijn stoel terugzaten was geheel uitgeput, trachtte Lady Lydia zich verdringtelijk te maken, door in de kachel te poken, over de menezen te praten, over het ver in 't algemeen en over de partij van den vorigen avond, alles wat haar een inviel en geen aanstoot kon geven; daarna verliet zij de kamer, om Sir Dene te danken dat hij haar niet liet rusten. Het was niet radzaam, dat zij zij duidelijk in, over de diamanten te praten onder de heerscheende depresso. Dat hij haar wantroude, dat voelde zij, maar zij was niet zeker of hij ook Jarvis verdacht; met geheel haar hart verlangde zij dat het trouwen voorbij mocht zijn en de juweelen te woen op hun plaats. Was bliden voor haar een toevlucht geweest, hoe dringend zou zij ge-

gaan. En wat die brutale meid daarginds in de „Kreupel Indiaan“ aanging, het zou meer haar schuld zijn geweest dan de zijne; zij was onder dan Tom en had tienmaal meer geslepenheid. Menige luchthartige jonge man had hetzelfde gedaan in jeugdigen hartstocht, er later berouw van gehad en was niettemin een braaf man geworden. Sir Dene was een gek gewest om Tom weg te zenden en voort te loopen. Het was een gek gewest en in nog veel meer.

Zou tierde hij voort, zijde in zijn gramscap alles wat hem voor den mond kwam, maar gaf vooral onbewimpeld uiting aan zijne woe gevoelens.

Stopte hij, en figuurliken zag hij, haar oren dicht; zij deed dit vooral bij de herhaalde toespeling op „andere lui“ die wisten waar hij zijne sleutels bewaarde en ook de diamanten, evengevoeld als Tom; en met die „andere lui“ bedoelde hij ongetwijfeld haar zelf, zoo niet haar zoon Jarvis.

Toen de storm was bedaarde en Sir Dene in zijn stoel terugzaten was geheel uitgeput, trachtte Lady Lydia zich verdringtelijk te maken, door in de kachel te poken, over de menezen te praten, over het ver in 't algemeen en over de partij van den vorigen avond, alles wat haar een inviel en geen aanstoot kon geven; daarna verliet zij de kamer, om Sir Dene te danken dat hij haar niet liet rusten. Het was niet radzaam, dat zij zij duidelijk in, over de diamanten te praten onder de heerscheende depresso. Dat hij haar wantroude, dat voelde zij, maar zij was niet zeker of hij ook Jarvis verdacht; met geheel haar hart verlangde zij dat het trouwen voorbij mocht zijn en de juweelen te woen op hun plaats. Was bliden voor haar een toevlucht geweest, hoe dringend zou zij ge-

smeekt hebben den Dinsdag op arends vliegenen in te voeren. Terwijl intusschen de dag voorbij ging, gevoelde de familie Arde zich meer en meer ongesteld door het uitblijven van het hoofd des huizes. Men was in drukke voorbereiding, niet alleen voor de trouwplechtigheid, maar ook voor den Dinsdag. Maandagavond zou plaats hebben. Tot Zaterdagavond was het niet-verschijnen van Mr. Arde verklaarbaar, want eenige pachters, die den weg langzaam hadden afgelegd, komende van de markt te Worcester, hadden de tijding gebracht, dat de postkoetsen van Londen, de mail ingekomen, Worcester niet had bereikt. Men sprak van bergen sneeuw in de lager gelegen landen, rondom Moreton-in-the-March. Mr. Fillet van Harbottlehoe, wende hoe ongerust Mrs. Arde zich maakte, kwam op de Hall om haar dit alles te vertellen.

„Lieve hemel!“ riep zij uit, toen zij het nieuws hoorde, „kinnen de wagens vandaag in Londen niet komen, zooals u denkt, Mr. Fillet?“

Zich herinnerend hoe het buiten uitzag, kon Mr. Fillet de tijding moeilijk tegenspreken. „Als eene het haakt, dan moet het die mef de mail zijn“, oordeelde hij, „want die zal er zeker zijn door te komen, met het oog op de brieven.“

„Ik vermoed, dat het slecht met den weg is gesteld tusschen hier en Worcester“, zeide Mrs. Arde.

„Erger! Mevrouw dan ik het ook heb gezien; op sommige plaatsen kon ik er mijn raad haast niet door krijgen.“

„Wat zullen de menschen die van het diner bij Sir Dene weg komen lange reis hebben gehad, gisteravond?“ riep May.

„De pachter heeft te lachen. „Zij zullen wel tijdig genoeg vóór het ontbijt zijn thuis gekomen, Miss May.“

„Mama“, zeide May levendig, nadat Mr. Fillet was vertrokken, „als het zoo erg is, zullen wij morgen niet op Beechhurst Dene kunnen dineren.“

Kwelijk May, een belachelijk eindje als dit kan gemaal een stemming van betekenis veroorzaken; bovendien de hoofdweg is gemeenschappelijk spoedig sneeuwrij.“

May zuchtte; het mislukken van het feestmaal, waaraan zij in geelschap van Jarvis Clanwaring zou moeten deelnemen, schoen haar een oerachtelijke pijn, nu de gewichtige gebeurtenis stande was, laaide de oude afkeer weer op; zij haatte en verafschuwde haar, in een mate als haar zelf onbetamelijk leek; en toch — hoe had zij haar lot kunnen ontgaan? Zij wist er geen raad op, het arme kind; vele uren bracht zij door op haar knieën, aan God vrageende haar genadig te zijn en haar te helpen die zonde te overwinnen.

HOOFDSTUK XVII. Een theepartijtje in de smederij.

Op Kerstmis, voordat de dag nog geheel was aangebroken, kwamen de kinderen van den portier en andere onderhoorigen, bij troepjes naar Beechhurst Dene. Zij werden door de bedienden binnengelaten en boven aan de trap, dicht bij de deuren der woonkamers, opgesteld, daar begonnen zij dan de Kerstliederen te zingen. Doch zingen was in dien tijd algemeen in gebruik, en het was regel, dat de grooten en de bedienden met zamen vroegen opstonden om de zangers af te wachten. Gander stond op hete kolers, hij zou zoo graag de kamer zijns meester zijn

thans vol, dat hij de ambtenaren voor roovers aangag.

De opzichter van jacht en visscherij J. Hus, als zoodaag dienstdoende in de Oostduinen, is door twee personen, tegen wie hij wilde vrijheeren, misbandeld geworden. Noch het toonen van zijn revolver maakten genog een indruk op dit tweetal om hem een pak slaag te vrijwaren. De daders zijn waarschijnlijk hem persoonlijk niet bekend.

Gistermiddag waren eenige schoolkinderen te Looacker aan het spelen met een groot aantal wijde cementballen. De buit werd gewenteld, terwijl er twee kinderen in zaten. Gedwond tegen andere buiten viel de rollende bus in elkaar, waardoor het 5-jarig dochtertje van J. M. gedood en 7-9-jarig zoonje van H. ter A. ernstig gewond werd.

De Raad van Oldenzaal heeft aan den heer Hazeu architect-ingenieur te Arnhem, opgedragen de noodige ontwerpen te verzichten, ter verkrijging van goed drinkwater voor de aan te leggen waterleiding. Deze ontwerpen zullen geschieden op een terrein van den heer Mr. Essink, gelegen ten noordoosten der gemeente, onder Looacker, aan den straatweg van daar naar Deekamp, en door dezen aan de gemeente, voor dit doel cadeau gegeven. Blijkt daar voldoende en goed drinkwater te verkrijgen, dan zal nabij de pruische water-toren gebouwd worden van pl.m. 12 meter hoogte, welke hoogte men — zegt de „Zw. Cr.“ — voldoende acht, om de hoogste gebouwen in die stad van water te kunnen voorzien.

In 't Biesland bij Maastricht wamen in de laatste dagen vele jongelui een oogblikke vertoeven, waaronder ook de zoon van zekeren M. te Oud-Vroehooven.

„Oen men moet maar een klein beetje en een glaasje drink, kwam eensklaps een groep van 4 personen binnen, die onmiddellijk ruzie zochten met M., een familielid van hem.“

„Eerst viel er groote woorden, daarna klappen, het heelte vol stond verhoort, men sloeg men stoelen en biegruizen om, zelfs de noden van de tafel om op los te ranselen.“

„Men sloeg eindelijk zoo lang en zoo geweldig, dat M. bloedig in zijn bloed neerlag en geen oogen van leven meer gaf.“

Natuurlijk hield men toen op, een dokter werd gehaald en de omvallende omvallende overbrugging van M. naar Calvarienberg, waar den getroffene ettelijke wonden werden dichtgemaakt.

Niet minder dan zeven stukken glas haalde men hem gedurende deze operatie uit het hoofd. Drie arrestanten hebben plaats gekd in zijn gebedankhof.

De toestand van M. is ernstig, dat men hem niet heeft durven overnemen.

Een kantoorbediende, zekere W., wonende te Krallingen, heeft, na eens firma, geveldigd aan de Boomjes te Rotterdam, de Internationale Moskows Handelsbank aan de Hoofstraat voor f 8000 opgelicht. Het bedrag werd spoedig ontdekt.

De firma uit de Boomjes telegraferde naar haar filiaal te Antwerpen, alwaar de voortvluchtige bij aankomst op het station reeds werd gearresteerd.

Stakings tyfografen. Uit Winschoten meldt men ons, d.d. 29 Juli: Gisteravond vergaderden de stakers opnieuw. Alles is nog rustig. Een der stakers is gisteren bij dier mee Van der Veer weer aangenomen.

„Was 't jongmatie; zij moedre bracht hem dr met de „slof“, muil. De heer Cocher werkt heden met 5 man — drie patrouillen, de meester-knecht en een zetter, van Berlijn overgekomen.“

Verduistering. Te Middelburg is Donderdag gevangen genomen en naar het huis van bewaring aldaar overgebracht een koopman in rijnwielen, wonende te Heinkenszand, die door de arrondissement-rechtbank te Middelburg den 29 dezer werd in het kwadeerd. Hij wordt verdacht goederen, tot vermelden faillieten boedel behoorende, te hebben verduisterd.

De moord in de Haarlemmermeer. Donderdag te 8 uur is de verdachte, Klaas Blonk, door den brigadier Den Belder en een gemeente-veldwachter te Haarlem gebracht en in het huis van bewaring opgesloten.

„Deur juide kermisintenen op de Markt gebouwd worden en de gemeente-veldwachter op de bok van het rijnrijt zeer de aandacht trok, volgden honderden, schreeuende: „Daar gaat de moordenaar, sla dood“, het rijnrijt tot de gevangenis toe.“

De justitie heeft niets uit hem weten te krijgen. Hij zegt, van de zaak alleen te weten, dat twee personen zijn baas hebben aangevallen met hoefvorken of iets anders, en dat hij toen hulp is gaan halen.

Maar zijn gezegden kloppen niet best met den toestand, want, hoewel de ruimte, waar het feit gepleegd is, open en bloot ligt, weet hij niet te denken, waar die personen vandaan kwamen. Ook kan hij niet recht duidelijk maken, van waar hij die f 15 heeft, en ook niet, hoe op zijn kiel bloed kan zitten, als hij is weggevoerd, toen zijn baas er d' aangerand.

Toch blijft hij ontkenen den moord te hebben gepleegd, en lachte hij in het rijnrijt, daaruit, onder alle geschreeuw, brutaal naar buiten zijnde.

Bosman is eergelijk verminkt en geschouwd te Hoofddorp, waar ook het lijk bleef voorloopig.

Mr. Pelier, officier, en mr. Van Nes van Meerkerk, rechter-commissaris, leidden het onderzoek.

De verdachte Blonk is zelf te Haarlemmermeer geboren, doch woonde reeds een jaar of tien te Haarlem, thans in de Colensostraat bij zijn ouders.

De moord is gepleegd met een mes. Dat is niet gevonden, doch wel een zels, die naar Haarlem is medegekomen.

Men seint ons nog: Het lijk van den vermoorden Bosman is naar de familie gebracht. Blonk blijft ontkenken.

binnengegaan om naar zijn wistland te vermenen en hem een kopje thee te brengen; maar Sir Dene verkoos op Kerstdag gewekt te worden door het gezang en beschouwde het als een soort godsdienstige plechtigheid; Gander moest dus wachten.

Het lied, dat dit jaar door de kinderen werd gekozen was nieuw en vrij lang, daarbij werd het op eentonige wijze gezongen. Bij het eerste vers kwamen de kleintjes van Mrs. Letsom in hunne witte nachtopommetjes de kamer uit en loerden over de balustrade van de trap naar beneden, terwijl onder aan de trap de bedienden met Gander incluis zich hadden verzameld; zij hielden zich een weinig achteraf om de kleine zangers niet te storen. Nadat het lied geëindigd was, spraken zij den zegenen uit.

„Wij wenschen u een vroolijk Kerstfeest, Sir Dene, en aan de dames en de heeren allen, ook een gelukkig Nieuwjaar, en nog vele jaren na dit.“

De kleintjes, in het wit, klaptten in de handen, de bedienden klaptten en juichten hen luide toe. Nu was het eene vaste gewoonte, dat onder dit applaus de deur van Sir Dene's kamer van binnen geopend en een menigte zes stuivervulkes door de zangers uitgezwoeld werd; de kinderen blekten verlangend rond, doch dezen morgen kelen zij te vergeefs, want de deur bleef gesloten.

„Kom beneden, lievertes“, riep vriendeliek eene van de voornaamste vrouwelijke bedienden, om aan het wachten een einde te maken.

„Kom beneden warme koffie drinken, Sir Dene is zeker nog in slaap, hij is niet recht wel, hij zal het geld wel later zenden.“

(Wordt vervolgd.)

de door de regering ingediende voorstellen tot wijziging der wet op het L. O. De te secretaris van het hoofdbestuur, de heer K. Andriess, leidde dit punt in en verdedigde de volgende conclusies, die namens het hoofdbestuur waren gesteld.

I. Met groote ingenomendheid begroet het N. O. G. de verbeteringen, die deze wetsvoorstellen willen brengen in de opleiding van onderwijzers, de salariering der bijzonderde onderwijzers, de verbetering hunner rechtspositie en de mogelijkheid tot ruimer subsidiering van scholen voor zwakzinnige kinderen.

II. In 1901 heeft het Genootschap zich verwoerd, vóór één bevoegdheid voor onderwijzer, of bij handhaving der twee bevoegdheden, voor een kweekschoolopleiding ook voor de tweede acte.

vóór de opleiding aan kweekscholen als regel; vóór het verlenen, onder zekere waarborgen, van het jus promovendi aan Rijksgemeente- of bijzondere kweekscholen.

Het thans ingediende ontwerp komt aan die wenschen tegemoet, die het Genootschap aan het N. O. G. dit deel van het ontwerp steunen.

Toch zal het Genootschap speciaal wat de opleiding betreft, gaarne de volgende veranderingen zijn aangebracht:

a. Weggemoent moet worden de zoogenaamde preparandopleiding (opleiding door hoorden van scholen).

b. Om tot een kweekschool te worden toegelaten moet men in het bezit zijn van een eindexamen diploma H. B. S. met 3-jarigen cursus of door een examen bewijzen de kennis te bezitten, die noodig is tot het verkrijgen van dit diploma.

c. Alle kweekscholen moeten een gesamenkundige verklaring niet ouder dan een maand kunnen overleggen ten bewijze van hun gezondheid en lichamelijke geschiktheid voor onderwijzen.

d. In art. 57 b 2e worden in plaats van de woorden een of meer gecommiteerden gezeten: minstens drie gecommiteerden, die door de afgevaardigden worden geselecteerd, dat ook deze examens openbaar moeten zijn.

e. Aan elke kweekschool moet verbonden worden een cursus voor de acte van hoofdonderwijzer.

f. De subsidie van f 800, verleend voor het slagen van een kweekling vervalle en worde in een anderen vorm gegeven.

g. Wenschelijk is een spoedige vervanging der Rijksnormaallessen door een voldoende aantal Rijkskweekscholen.

h. Ook voor de bijzondere kweekscholen geldt de bepaling uit art. 36 van den maatregel van inwendig bestuur op de Rijkswisselschool, dat n.l. het programma van het onderwijs de goedkeuring behoeft van den districts-school-opsiener.

III. a. Het is niet wenschelijk, dat een systeem van subsidiering verbonden worde aan de salariering.

b. Het N. O. G. vrage toepassing van de begunstening der inderdijt aangenomen voorstellen Schagen: één minimum voor allen; verhooging voor het bezit der acte van hoofdonderwijzer; verhooging bij aanstelling tot hoofd eerst school; benevens periodieke verhoogingen; alles afgescheiden van den toeslag op de salarissen door de gemeentebesturen.

c. Het is niet wenschelijk en niet rechtvaardig, dat deze wetsvoorstellen, welke bedoelen de gelijkstelling tegenover de Rijkswet van openbaar en bijzonder onderwijs, bepalingen bevatten, waardoor de schoolbesturen worden bevoordrecht boven de gemeentebesturen.

d. Geen bijzondere school worde gesubsidieerd indien zij niet minstens twee leerkrachten heeft.

e. Daalt het aantal leerlingen eener openbare school, dan blijve het aantal leerkrachten twee, zolang het aantal leerlingen niet beneden 25 is gedaald.

f. Voor ieder bijzonder onderwijzer blijve bij ontslag recht van beroep bestaan, ook in geval de ontheffing verleend is volgens de laatste alinea, te gedeelte, van art. 54 bis.

IV. Daar noch bij de voorstellen regende de pensioenregering, noch bij deze wetsvoorstellen, een enkele poging gedaan wordt, om het schreuwend onrecht in art. 39 der wet op het L. O. weg te nemen, terwijl te voorzien is, dat bij aanneming dezer voorstellen het aantal slachtoffers zeer groot zal zijn, draagt de algemene vergadering van het N. O. G. het hoofdbestuur op alle wettelijke middelen aan te wenden, opdat de herhaaldelijk gevraagde wijzigingen in de regeling der opwachtdagstelling alsnog worden aangebracht.

De heer An' esse lichte de conclusie toe; deed uitkomen, dat de wijzigingen waren een krassc analoog op het openbaar onderwijs en de verdeling van het bijzonder onderwijs. Intusschen, zegt spr., de beweging in 1889 begonnen, kunnen 't niet keeren; slechts kunnen we op goed onderwijs aandringen en trachten het opzichten van kleine bijzondere schooljes tegen te gaan. Waar deze voorstellen het openbaar lager onderwijs zooder mogelijk bezaandelen en tal van openbare onderwijzers op „wachtdag“ zullen brengen, zoo wijziging van art. 39, bij de toch aannemelijke voorstellen, dringend noodig zijn.

Bij t de 't betogede de heer Laban van Den Haag, dat het noodzakelijk zou zijn de conclusie in te trekken, wat de vergadering telkens oerjuichte. Front maken voor het openbaar onderwijs was de leuze ook van andere sprekers.

De heer Kettelaar, lid der Tweede Kamer, hield een sterkte het wetsontwerp als een nog nooit voorgekomen aanval op het openbaar onderwijs; bevolen door een afdeeling, door 25 stagerochte rigde leden vóór het hoofdbestuur. Hiermede was voor heden de agenda afgehandeld.

Vrijdag.

De vergadering van bedenoctwend was, na eenige huishoudelijke aangelegenheden, voor een groot deel gewijd aan de behandeling van

Op conclusie III werd een toevoeging aangenomen om bij wetswijziging het onderwijs in handwerken, gymnastiek enz. boven gewone lesuren met 60 cent per uur te beloonen. Onder daerover applaus werd conclusie IV aangenomen, die als motie telegraphisch den minister zal toegezonden worden.

Besloten werd nog, dat het hoofdbestuur met de zusterverenigingen samenwerking zal zoeken, voor zoover mogelijk, in een actie tegen de wijziging van de wet op het Lager Onderwijs.

's Middags verkreeg dr. A. Borgan van t Enschedé het woord voor zijn voordracht over vakonderwijs.

Alerst toonde hij aan, dat er behoefte is aan vakonderwijs, zooder voor de ontwikkeling van 't individu als voor die der maatschappij. Het gemis daarvan wordt telkens in het gezin gevoeld, wanneer het kind iets worden wil. In ons land komen elk jaar een 50.000 jongens en een 50.000 meisjes van 13 jaar een plaats vroeger te school, dan in onze middelbare scholen. In 1901 zaten ook geen 25.000 jongens van 13 jaar in de eerste klas van al onze scholen, die op de lagere school volgen. En waar dat aantal in de eerste drie jaren steeds vermindert, mocht spr. wel zeggen, dat nog geen 40 % onzer jongens van 13 tot 16 jaar schoolloos ontvangt en van de meisjes is dit nog meer %.

Nog iets anders wijst op de behoefte aan vakonderwijs, n.l. de bewerking van zoolvel (leder, vitrages, machines, enz.) in het buitenland, dat binnenlands vervaelt en geluk zou kunnen aangebrengen.

Dat vakonderwijs moet gebaseerd zijn op zekere algemene ontwikkeling, als laagste grens waarvan spr. de gewone lagere school stelde, waarom hij 't dan ook lager onderwijs noemde. In tegenstelling hiertoe noemde spr. het vakonderwijs, dat als basis van algemene ontwikkeling der H. B. S. of het gymnasium vordert, hooger onderwijs. Daarvan tegen zijde de gewone „middelhbaar vakonderwijs“ niet zoo gemakkelijk te noemen.

Ten slotte besprak spreker de combinatie van vakscholen, t. w. de vraag, of leerlingen van een middelbare vakschool voor hout- en metaalbewerking eenigen tijd naar de Nijverheidsschool te Enschede, of naar een Rijkshandewerkschool gezonden konden worden. Op grond van ondervinding betogde spreker, dat de practijk alle bezwaren daartegen logenstrafte. Zoo zou b.v. de detachering te Enschedé van jongelui der Rijkshandewerkschool later voor den katoen- en linnenhandel van groot bevoorijdelijk kunnen zijn, want nu wordt die vakindustrialie voor een groot deel van Amerika afkankelbaar.

Het plan van den minister van Binnenlandsche Zaken, om ons middelbaar vakonderwijs te verbeteren, verdiende, volgens spreker, in elk opzicht toelouching.

Tot leden van verdienste van het Genootschap zijn benoemd de heeren Van Bossse en dr. de Hoop Scheffer, commissarissen van de spaarbank van het N. O. G.; tot honoraire leden: de heeren Verhaar, penningmeester van het Ondersteuningsfonds; H. J. Overbeck, schoolhoofd te Haarlem en Sijpkens, oud-schoolhoofd te Gasselternijveen.

59e Algemeene Vergadering te Zutphen. Vrijdag.

Nadat de voorzitter den heer Borgan van zijn dank had betuigd voor zijn voordracht, kwam aan de orde, de kwestie van de „Kollewijn“.

Hieromtrent stelde „Deventer“ voor met 5 andere onderwijzers-vereeningen, een comitee te benoemen om de invoering dier spelling bij het L. O. te bevorderen.

„Schagen“ wil bevorderen „invoering van Staatswet“ en het officiële gedeelte van het „Schoonheid“ vereensvondig spellen.

„Amsterdam“ wil onderzoek naar een „vereenvoudigde schrifttaal“.

„'s-Gravenhage“ wil, dat van Staatswege vastgesteld worde en het N. O. G. dit bevoorj, welke afwijkingen van „De Vries en Te Winkel“ geoorloofd zijn bij onderwijs en examens.

Goerce en Overvalklee, dit steunend, wil echten dat van Staatswege aan het stelsel-Kollewijn dezelfde rechten worden toegekend als aan De Vries en Te Winkel.

Het hoofdbestuur betogt in zijn praeadvies, dat de hem gevraagde taak meer eigenaardig voorkomt, dan die van het vereensvondig van een schrifttaal. „Ingrippen van Staatswege, is z. i. in dit stadium der kwestie niet wenschelijk. Het wil in het „Schoonheid“ ieder vrij laten in de keuze van spellingstelsel.“

De oprichting van „'s-Gravenhage“ met het amendement-Goerce en Overvalklee wil het intusschen wel aanvaardden.

„Deventer“ verdedigde uitvoerig haar voorstel, zette de voordelen van de spelling-Kollewijn uiteen en meende, dat niet naar andere vereeningen behoef gezocht te worden, maar de taalkundigen van naam de Kollewijnse spelling goed hadden gekend.

De houding van het hoofdbestuur had spr. bevredigd; hij had meer instemming verwacht en niet de zachte berisping, waarmee het voorstel aan de afdeelingen is gezonden.

Voorts wees spr. er op, dat de rector van het gymnasium te Deventer geen bezwaar maakt jegens toe te laten, die Kollewijnssch spell

ADVERTENTIE.

ALS GIJ op uw wandeling zijt langs de NASSAUKADE vindt gij geen heerlijker zijte dan op het buitenterras van H. F. ENGELF waar het heerlijke glas Amstel Pils wordt geschonken à 10 Cent de halve Liter.

Den 10en Augustus hopen onze geliefde Ouders, Behuwd- en Grootouders

IGNATIUS THEODORUS VAN WEELIJ ENGELTJE KROON hune 40-jarige Echtvereniging te herdenken.

Zoo de Heere wil, hopen onze geliefde Ouders JACOBUS KERKMAN en JOHANNA OLIEDAM

den dag te herdenken, waarop zij voor 40 jaar geleden in den Echt werden verbonden.

Den 20ste Aug. hopen onze geliefde Ouders PIETER JAKOBUS HUTZEZON en MARIA JOHANNA HOFFMAN

hune 12½-jarige Echtvereniging te herdenken.

Getrouwd: HENDRIK COENE en LEENTJE STRUIS.

Heden overleed na een smettelijk lijden mijn geliefde Echtgenoot, de Heer J. L. W. WEELAND.

Nog treurende over het verlies onzer twee Dochtertjes, ons onlangs door den dood ontnomen.

WILHELM, oud 4 maanden, en ons aller nooit te vergeten lieveling JAKOB.

UITVERKOCHT worden alle STROOEN SLAPPE HOEDEN met 25 pct. KORTING „BRITANNIA”

UITVERKOCHT worden alle STROOEN SLAPPE HOEDEN met 25 pct. KORTING „BRITANNIA”

BETREKKINGSDIEN. Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

Een flinke Dienstbode gevraagd voor dag en nacht.

PEEK & CLOPPENBURG, Nieuwendijk 164-170.

Van Zaterdag 30 Juli tot Maandag 8 Augustus

8 DAGEN Opruiming van Restanten.

Alleen restanten en niet van goederen die extra voor opruiming zijn gemaakt.

's Namiddags van 5-7 gesloten.

Zeer lage prijzen. Zondags gesloten.

Een bladt zich aan een bekwaam zelfstandig Lijst- en Deenschever, ook bekend met vlak bank.

Werkzaamheden. Gevraagd een net Jongmensch, liefst met het vak eenigzins bekend en goede getuigen voorzien.

Tegen Aug. een flinke Dienstbode gevraagd, f 1.20 loon, f 26 waschgeld, bij J. H. Günter, K. Wittenburgerstraat 8.

Gevraagd net Dienstmeisje bij twee menschen, f 100 loon, f 26 waschgeld, Prinsengr. 418, boven.

Gevraagd een flinke Dienstbode, f 2.50 per week. Mauritskade 1, voor dag en nacht.

Direct een flinke Dienstbode gev. voor dag en nacht, voorzien van goede getuigen. Nieuwendijk 147, 1e etage.

Terstond gevraagd een flinke Dienstbode P. G. niet beneden de 25 jaar. Goed kunnende werken en burgerpot koken. Hulp van een Dagmaisje. Z. g. get. onn. zich aan te melden. Adres O. Z. Voorburgwal no. 65.

Terstond gevraagd een flinke Dienstbode, P. G. voor dag en nacht. Marijkstraat no. 305 huis.

Terstond gevraagd een flinke Dienstbode voor dag en nacht, goed kunnende waschen, in een burger gezin. Loon f 9 per maand. Witterstraat no 81, 1e etage.

Gevraagd voor dadelijk een net Meisje, voor halve dagen. Sarphatipark 46, 1e etage.

Gevraagd een net Dagmaisje, niet onder de 20 jaar, bij mej. T. v. d. Ende, Grote Wittenburgerstraat no. 100, op de werf „Koning Davids, tegenover no. 156. Zich te vervoegen 's av. tusschen 7 en 8 uur.

Een flinke Meid gevraagd, liefst voor dag en nacht, in een Chr. gezin. Oude Waal no. 86, 2e etage.

Een ferme Dienstbode gevraagd in een klein, lib. gezin, dag en nacht, met Augustus. Loon f 10 p. m. Aanmelden 's av. tuss. 6½ en 8½ uur, Ruyschstr. 100, huis.

Gevraagd een knapps Werkstev voor Zaterdag bij Walraven, Von Zesenstraat no. 9, Schoenwinkel.

Een Costumièrte vraagt Leerlingen. Ferdinand Bolstraat no. 141, 2e etage.

Voor direct vlugge aank: Werksters gevraagd, zoowel voor rokken als voor tailles. Adres: Tilaanusstraat 65 1e etage.

Een net Dagmaisje gevraagd f 2 per week. Spuistraat no. 143.

Flinke Dagmaid gevraagd Prinsengracht 708.

Gevraagd een Bakkersoering, bij G. Lammes, Broodbakker, Edam.

Terstond gevraagd een Boerenknecht, die goed kan melken en met de bouwrij bekend R. K. bij weduwe C. Schagen Spaandammerdijk 223, Sloterdijk.

HUUR EN VERHUUR. KOOP EN VERKOOP.

Een vrij Bovenhuis te huur f 2.25 p. w. Laurierstraat no. 185. Te bevragen bij de wed. GROENEVELT, G. Doornstraat 153, huis.

Zit-Slaapkamer te huur, des-overslag met kost. Van Oostastraat no. 8, 2e etage.

Onderste Bovenhuis te huur bevat 3 Kamers, 2 Alc warande Keuken en gr. zolder, binnegeschild voor gr. gez. huur f 8,50 p. w. Jacob v. Lennepkade no. 150, over de R. G. Kerk.

Te huur een net eerste Bovenhuis, voor een klein gezin, Westerstraat no. 73, f 3,75 per week. Dagelijks te beichten. Te bevragen Westerstraat no. 54, huis.

Een nette Slaapkamer te huur voor Heer of Dame. Uitzicht Weteringschans. Lijnbaansgracht no. 200, 3e etage.

Wiggen-Orgel te koop met 10 rollen, tegen bill. prijs, Haarlemmer Houttuinen no. 187, 3e etage.

Te koop een te kl. Dames-Rijwiel, bekend merk, fonkelnieuw, met alle toebehoren, moet weg wegens teleurstelling. te zien: Govert Finckstraat 289, bij de Van Woustraat.

f 35.- een fijn, eerste klas als nieuw, slechts enkele malen bereden, moet weg wegens sterfgeval voor spootprij. Te zien en te bevragen Bloedstraat no. 17, in het huis, bij de Wed. Brugman.

Hokken met Konijnen te koop Marixstraat 97 Onderhuis.

3 Lancaster rolgordijnen met halfraanje ter overname; zoo goed als nieuw, tegen spootprij. Te bevragen kiosk Sarphatipark.

HET IS BESLIST!!

Geen echte Amsterdammer, die niet bij KLEIN MAAR DAPPER geweest is!! Jongelui die in 't huwelijk treden en Werklieden, die niet veel betalen kunnen, denk om het goedkoopste adres in Nederland! Wat hebben wij weer te koop! Leest s. v. p.!

De van ouds bekende en wijd beroemde Planceleercers Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Café-Billard 't STERRETJE, Verhuizingen. Het goedkoopste adres voor verhuizingen is bij I. VLAMING, Kanaalstraat 98-100.

VIJZELSTRAAT 69! Goedkope Heerenkleeding. Alle overgeblevene Heeren Kleedingstukken, afkomstig van den Nieuwendijk 131, hoek Oude brugsteeg, en uit de Vijzelstraat 69, zijn door ons overgenomen, en zullen verkocht worden tot ongekende laag getaxeerde prijzen alleen in het pand Vijzelstraat 69.

Wij laten hier eenige prijzen volgen: Fijne Heeren-Costuums, Colbert of Jacquet's vanaf f 32,50 voor f 16,25. Moderne Colbert-Costuums van f 26 voor f 13. Colbert-Costuums in verschillende dessins, vanaf f 18 voor f 9. Costuums in fantasie en zwart, van f 14 voor f 7.

Ter opruiming nog aangeboden: Een partij Costuums voor f 5,50 per stuk. Heeren-Pantalons tegen veel verlaagde prijzen f 1, f 1,25, f 1,40, f 2,50 en hooger.

Alleen in het pand Vijzelstraat 69.

Goedkoopste Adres.

Beste Preanger Koffie de 5 ons 40 Ct. Beste 1e soort Java Koffie de 5 ons 35 Ct. Beste 2e soort Java Koffie de 5 ons 32½ Ct. Beste 3e soort Java Koffie de 5 ons 30 Ct. Gebroken Koffie de 5 ons 15 Ct. bij 5 pond 14 Ct. Beste Thee, Grove en Stof 5 ons 60, 55 en 60 Ct. Bij 5 pond 2½, Ct. minder. Beste Witte Suiker de 5 ons 2½, bij 5 pd. 21, bij 10 pd. 20½, Ct. P. E. FRANKEN, Elandsgracht 88, Amsterdam.

De van ouds bekende en wijd beroemde Planceleercers Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Mad. HANSEN, is te consulteren, ook per brief. Ouderzijds Voorburgwal 266, o. h. Stadhuis, boven het Melkhuis.

Gratis inlichtingen aan Woningzoekenden.

WONINGBUREAU Raadhuisstraat 1. Dagelijks geopend van 9-5 uur. Dagelijkse Gids voor Woningzoekenden, met gratis inlichtingen aan het Kantoor.

Indien verhuizers zich voegen, tarief in verband met de huurwaarde en het register van het Woningbureau hebben laten inschrijven (welke inschrijving 30 dagen van aauw blijft) waaraan de advertentie daarvan in deze rubriek vermaal gratis geplaats.

Opgeat van eenige te huur zijnde woningen tegen geringe huurwaarde.

Winkelhuus f 6 per week, met woning, f 8 p. week. 1e Tuindwstr. Vrij Bovenhuis 3 kamers, 2 alcofen, keuken en waranda, met kasten. f 300. Bloemgracht. Vrij Bovenhuis, 5 kam., keuken en zolder. f 300. Rozengracht. 1e Bovenhuis 3 kam. en zolder. f 4 p. w. Prinsengracht b/d Rozengr. 1e Bovenhuis 3 kamers, alcoof, keuken en zold. f 20 p. m. Ruijschstr. 1e Bovenhuis 3 kam., alcoof, keuken en zold. f 21 p. m. Planciusstr.

Grossierszaak, met alle aanwezige goederen. Prachtige zaak voor iemand die over eenig Kapitaal kan beschikken. Brieven onder Motto „En Gros” Bureau van dit Blad.

Firma ARNOLD HOYER, Parijzer Corsetfabriek. Speciaal Fransch Corsetmagazijn. Steeds voorhanden, in alle maten en prijzen, de Nouveautés in Parijzer en Weener Façons en alles wat tot het vak behoort.

CORSETS VOLGENS MAAT. Enorme keuze FRACK- en DROIT DEVAUT CORSETS vanaf f 2,50 met onbreukbare Hercules-Baleinen, speciaal voor ons gefabriceerd. Bij opgave taillewijdte franco ter keuze.

Goedkope prijzen, uitsluitend à contant. Firma ARNOLD HOYER, voorheen SPUJ 27, thans RAADHUISSTRAAT 47, WINKELGALERIJ.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Amsterdamsche Graveer-Inrichting Metaal-Graveurs ROKIN No. 10.

Volksbijgeloof in de Elf Provinciën.

III.
Het bovenmenselijke heeft voor velen ook...
Het bovenmenselijke heeft voor velen ook thans nog de grootste aantrekkingskracht.

Als we daar de koorits krijgen, eten we's morgens...
Als we daar de koorits krijgen, eten we's morgens van de nuchtere maag een boterbloempje.

Terloops willen we hier op een Japans gebre...
Terloops willen we hier op een Japans gebrekebreiker die de kluis van de koorits opent.

Daarna bidt men drie Onze Vaders, ter eere...
Daarna bidt men drie Onze Vaders, ter eere van de Heiligen Laurentius, en de koorits is verdwenen.

Hoe men van kiespijn verlost kan worden...
Hoe men van kiespijn verlost kan worden leerde ons een boertje in de buurt van Vught.

Werd men door de koorits geplaagd...
Werd men door de koorits geplaagd, dan moet men, volgens een „belezer“ uit Drepte een strooischoum of een vlierboom binden en zich dan zoo snel mogelijk uit de voeten maken.

Hoe men de koorits kan kwijtraken...
Hoe men de koorits kan kwijtraken, wordt men door de koorits geplaagd, dan moet men, volgens een „belezer“ uit Drepte een strooischoum of een vlierboom binden en zich dan zoo snel mogelijk uit de voeten maken.

Tegen brandwonden.

Men maakt een kruis over de wond en zegt...
„Die ongeschonden bleef door 't vuur, Genees de brandwond binnen 't uur.“

Hoe men van jicht kan genezen worden...
Dat gaat heel gemakkelijk. Drie dagen achter elkaar moet men niets drinken dan water, waarin o pieren liggen, terwijl men de woorden spreekt:

„Drie wurmen elken dag, Sinte Pieter mij helpen mag.“
„Drie wurmen elken dag, Sinte Pieter mij helpen mag.“

„Oude Marolde, Ik hebbe de kolde, (kooits) Ik hebbe ze noe, Ik geve ze oc, Ik bind ze hier neer, Ik krijg ze niet weer.“

„Netel, ich gëff dich de brandj Van kop toet teen, door voot (voet) en handj.“

Hoe men van kiespijn verlost kan worden...
leerde ons een boertje in de buurt van Vught. Men knipt van zijn rechterduim den nagel af, vervolgens den nagel van den grooten teen. Hetzelfde doet men bij den linkerduim en linkerkeeren. Aldus maakt men een St. Andriaskruis. De nagels wikkelt men in een wollen lapje, dat men onder een meidoorn legt, terwijl men drie Onze Vaders bidt. Zoodra de nagels verrot zijn, valt de zieke kies uit en de pijn is voorgoed verdwenen.

Werd men door de koorits geplaagd...
Werd men door de koorits geplaagd, dan moet men, volgens een „belezer“ uit Drepte een strooischoum of een vlierboom binden en zich dan zoo snel mogelijk uit de voeten maken.

Hoe men de koorits kan kwijtraken...
Hoe men de koorits kan kwijtraken, wordt men door de koorits geplaagd, dan moet men, volgens een „belezer“ uit Drepte een strooischoum of een vlierboom binden en zich dan zoo snel mogelijk uit de voeten maken.

MARIANNE IN DE AUTO.

Marianna is uitgezonden om in de Auto met den hond een luchtje te scheppen. Waar is Puck?

vers Van Holkema & Warendorf te Amsterdam...
No. 18. Het brenen en het verstellen van breiwerk, zoals dat in de huishouding te pas komt, door mev. J. C. A. Wiersma—Van Roosendaal.

Der galanterie, die in de „Comédie-française“...
Der galanterie, die in de „Comédie-française“ steeds hoog gehouden wordt, ben ik er toe verplicht, ik zou mij tot feiten beperken.

Wetenschappelijk Nieuws.
Temperaturen en zonnevlekken.
Het verband tusschen de temperatuur der lucht en de zonnevlekken is herhaaldelijk ter

FOLKLORIST.

„Oude Marolde, Ik hebbe de kolde, (kooits) Ik hebbe ze noe, Ik geve ze oc, Ik bind ze hier neer, Ik krijg ze niet weer.“

„Drie wurmen elken dag, Sinte Pieter mij helpen mag.“
„Drie wurmen elken dag, Sinte Pieter mij helpen mag.“

„Oude Marolde, Ik hebbe de kolde, (kooits) Ik hebbe ze noe, Ik geve ze oc, Ik bind ze hier neer, Ik krijg ze niet weer.“

„Netel, ich gëff dich de brandj Van kop toet teen, door voot (voet) en handj.“

Hoe men van kiespijn verlost kan worden...
leerde ons een boertje in de buurt van Vught. Men knipt van zijn rechterduim den nagel af, vervolgens den nagel van den grooten teen. Hetzelfde doet men bij den linkerduim en linkerkeeren. Aldus maakt men een St. Andriaskruis. De nagels wikkelt men in een wollen lapje, dat men onder een meidoorn legt, terwijl men drie Onze Vaders bidt. Zoodra de nagels verrot zijn, valt de zieke kies uit en de pijn is voorgoed verdwenen.

Werd men door de koorits geplaagd...
Werd men door de koorits geplaagd, dan moet men, volgens een „belezer“ uit Drepte een strooischoum of een vlierboom binden en zich dan zoo snel mogelijk uit de voeten maken.

Hoe men de koorits kan kwijtraken...
Hoe men de koorits kan kwijtraken, wordt men door de koorits geplaagd, dan moet men, volgens een „belezer“ uit Drepte een strooischoum of een vlierboom binden en zich dan zoo snel mogelijk uit de voeten maken.

VOOR DE KINDEREN.

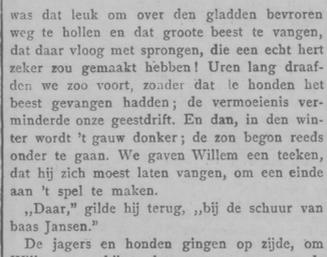
DE JACHT OP HET HERT.

Sedert meer dan een week wachtten we ongeduldig...
Sedert meer dan een week wachtten we ongeduldig op het vertrek van den graaf die zich naar het bosch begaf, om op herten en ander wild te jagen.

Op een morgen eindelijk weerklonken schetterende...
Op een morgen eindelijk weerklonken schetterende fanfares bij den ingang van het dorp, en wij holden er naar toe. Eerst kwamen de oppassers met de honden.

Ze lieten hun zweepen klappen, om de honden...
Ze lieten hun zweepen klappen, om de honden bij elkaar te houden, er waren er zoowat honderd.

Het was een geflab om doof te worden. Na de...
Het was een geflab om doof te worden. Na de jachthonden kwamen de jagers, met roode vesten, gezeten op prachtige paarden, deze jagers hadden hoorns die zoo'n vroolijk geluid gaven.

De kippen moeten eten

De kippen moeten eten
En niemand geeft ze wat, Nu wou ik wel eens weten Hoe vinden jullie dat?

Klein zusje spijt het danig,
Zeg, weet je wat ze doet?
Ze gaat, ik vind het kranig,
Naar moe, op staanden voer.

Die vraagt ze voor de dieren,
Een lekk're zak vol gort,
En doet dat voor hun vieren,
In 't groote, diepe bord.

VACANTIE.

Leve de vakantie,
Zwaai met hoed en pet.
Veertien dagen rusten,
Jongens, wat een pret!

O, hoe goed herinner ik mij nog bovenstaand...
O, hoe goed herinner ik mij nog bovenstaand liedje, door ons, jongens, aangeheven bij het verlaten der school, met het vooruitzicht, daar in gedurende de eerste veertien dagen niet meer te behoeven terug te keeren!

Vacantie, laten wij er van profiteren, waar we...
vacantie, laten wij er van profiteren, waar we zijn, in de stad of op het land, thuis of uit logeren, laat ons steeds juichen:

Leve de vakantie,
Zwaai met hoed en pet;
en al zingen we dan niet van „veertien dagen“ rust, zooals vroeger, laat ons daar dan maar een kleine verandering in brengen door te zingen:

DE BEDROEFDE KIKKER.

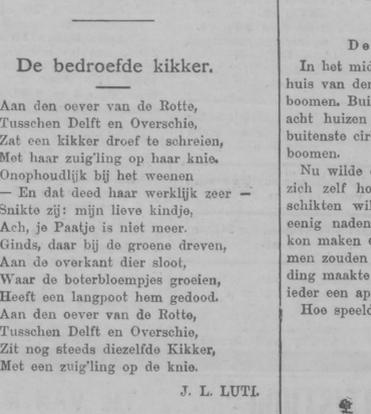
Aan den oever van de Rotta,
Tusschen Delft en Overschie,
Zet een kikker droef te schreien,
Met haar zuigling op haar knie.
Onophoudlijk bij het woenen
— En dat deed haar werkelijk zeer —
Snikte zij: mijn lieve kindje,
Ach, je Paatje is niet meer.
Ginds, daar bij de groene dreeven,
Aan de overkant dier sloot,
Waar de boterbloempjes groeien,
Heeft een langpoot hem gedood.

Iets van de zon.
Zooals jullie het zelf iedereen dag aan den hemel kunt zien, heeft de zon den vorm van een kogel, doch van de grootte van dien kogel kan je je geen begrip maken. Wanneer je op school in de aardrijkskundige les van al die landen hoort, die op onze aarde liggen, dan moet ik je zeggen, dat men ongeveer een miljoen aarden te zaam genomen, in den grooten zonnenkogel zou kunnen steken, om haar grootte geheel te vullen. Welk een vurige, reussachtige kogel zou de zon ons toeschijnen, als we haar konden zien. Daarbij is de kogel zoo heet, dat niemand het zou kunnen uithouden in haar nabijheid. Hoe brandend het vol je niet vaak die stralenstralen in den zomer en toch hebben die zonnen eerst een weg van over de 20 miljoen mijlen afgelegd, voor ze tot ons zijn gekomen; in de nabijheid der zon zou elk levend wezen verbranden. Maar toch is 't middelpunt van onze zon donker, het is slechts omgeven door die wonderlijke lichtkrans, die iedereen dag zijn stralen tot ons zendt. Tot ze bij ons komen hebben ze zooveel van hun werkelijke warmte verloren, dat ze juist nog warm genoeg zijn voor ons, en ons warme en licht brengen, zooals wij die noodig hebben. En heb jullie, kinderen, er wel eens over nagedacht, welk een

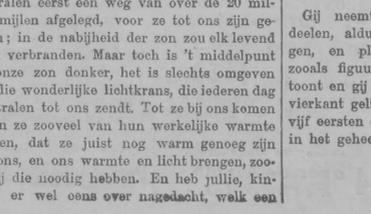
In het midden van onze teekening staat het huis van den landheer. Om dat huis heen staan acht huizen voor de ondergeschikten en de buitenste cirkel wordt gevormd door acht appelbomen. Nu wilde de landheer de appelbomen voor zich zelf houden en ieder van zijn ondergeschikten wilde hij een peroboom afstaan. Bij eenig nadenken vond hij uit, dat hij een heg kon maken die zijn eigen huis en de appelbomen zouden afsluiten en daardoor een afscheiding maakte voor de overige huizen, zoodat die ieder een appelboom hadden. Hoe speelde hij dat klaar?

ALLES LEI.

De slimme landheer.
In het midden van onze teekening staat het huis van den landheer. Om dat huis heen staan acht huizen voor de ondergeschikten en de buitenste cirkel wordt gevormd door acht appelbomen. Nu wilde de landheer de appelbomen voor zich zelf houden en ieder van zijn ondergeschikten wilde hij een peroboom afstaan. Bij eenig nadenken vond hij uit, dat hij een heg kon maken die zijn eigen huis en de appelbomen zouden afsluiten en daardoor een afscheiding maakte voor de overige huizen, zoodat die ieder een appelboom hadden. Hoe speelde hij dat klaar?

Vijf vierkanten in één vierkant vereenigd.
Ziehier het antwoord op de vraag in het vorig nummer.

Is Coöperatie het voordeligst?

De Volksbakkerijen „De Tijdgeest”

of: De Strijd tegen het Coöperatieve Stelsel.

Dapperstraat 56, 2e Boomdwarsstraat 14, Grootte Wittenburgerstraat 14, Spaarndammerstraat 51, Jan Pieter Heijestraat 121 en Van Woustraat 138.

DE TIJDGEEST 1, 2, 3, 4, 5 en 6

verkoopt den geheelen dag versch brood. De prijzen zijn als volgt:

Table with 4 columns: Bread type (PAIN DE LUXEBROOD, ZWART MELKbrood, etc.), Price per loaf, Price per 10 loaves, Price per 20 loaves.

Voor het halen krijgt men op de ZES Brooden één toe of 14 pCt. korting.

Table with 3 columns: Bread type (Reclamebrood, Bruinbrood, etc.), Price, Price per 10 loaves.

Op dit Brood wordt niets toegegeven.

Dat het brood van de beste grondstoffen gemaakt wordt, bewijst dat het onder controle van Dr. VAN HAMEL ROOS en HARMENS staat.

OPRUIMING! Manufacturen- en Modemagazijn „KEIZERSHOF”, van A. PRINS, Ferd. Bolstraat 50, hoek Daniël Stalpertstraat. Advertisement for a clothing store sale.

Nog slechts eenige dagen Groote Uitverkoop in Th. J. SPOELDER's Manufacturen- & Beddenmagazijnen. Advertisement for a large furniture and bedding sale.

KOFFIE. Stoombranderij GEDEPONEERD. Advertisement for coffee and a steam boiler.

1/2 breed prima Wit Katoen thans 9 1/2 cent per el. Advertisement listing various fabric items and their prices.

STADSCHOUBURG. Kon. Vereen. Het Nederlandsch Tooneel. Advertisement for a theater performance.

FOTOGRAFIE ARTISTIQUE, M. H. LADDÉ. Advertisement for an artistic photography studio.

TH. VAN MAARE, Mr. Metselaar. Advertisement for a cooper or metalworker.

MEIJER'S WASCHKETELS. Advertisement for washing machines.

BERNS & CO. EERSTE NED. ZEEPOEDERFABRIEK. Advertisement for a shipping agent or insurance company.

FOTOGRAFIE, KALVERSTRAAT 114. Advertisement for a photography studio.

B.J. LINDEBOOM & ZONEN, Koekfabriek „De Nederlander”. Advertisement for a bakery.

Een dag in het schoone Baarn. Advertisement for a day trip to Baarn.

ZONDAGSBLAD VAN DE COURANT

EERSTE DAGBLAD
MET GRATIS
VERZEKERING TEGEN
ONGELUKKEN.

BUREAUX: N. Z. VOORBURGWAL 361 en 365, te AMSTERDAM. * * * * TELEFOONNUMMER 1304.

Het auteursrecht van den inhoud wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881, Stbl. No. 124.

Hoe het komt dat ik niet gehuwd ben.

(S L O T.)

Toen ik mij den avond te voren ter ruste begaf, besloot ik, dat de volgende dag mijn lot zou beslissen; en dit had ook plaats, doch op een geheel andere wijze, dan ik vermoedde.

Ik zal die partij nooit vergeten, neen nooit!

Zij had plaats in de ruïne van een oud slot, een paar uur van A . . . 't Was een heerlijke dag, zonneschijn, vogelgezang, uitnemend gezelschap, goede diners, geen onaangename vereeniging van suiker en zout, azijn en melk, geen gebroken borden en schotels, geen wegvloeiing van wijn en bier of andere ongemakken, die gewoonlijk bij zulke landelijke partijtjes plaats hebben.

Niets kon beter in orde zijn; ieder was vergenoegd; ik in het bijzonder, want nooit had Seraphine er zoo beminnelijk uitgezien, nooit had zij op mij zulke teedere blikken gevestigd en nooit zulke woorden van aanmoediging gegeven als bij deze gelegenheid.

Men stelde voor, na het diner de ruïne door te wandelen; gedurende eenigen tijd bleef het gezelschap bij elkaar, maar ten laatste bevond ik mij, tot mijne vreugde, alleen met mijne gezellin in een van de meest afgezonderde gedeelten van de ruïne. Die plek was zeer romanesk. Achter ons lag de oude ruïne, bedekt met klimop; beneden ons was een bank van graszoden; een pittoreske springbron was in de nabijheid en in het zuiver, helder water weerkatsten de stralen der zon. Gezeten op een veldstoel bij de bank, was het voorwerp mijner genegenheid liefelijk uitgedost in een lichte zomerkleeding;

LENTEZON.

Heerlijke Lentezon: Heil uw verschijnen,
Uw kracht geeft nieuw leven, aan boom, bloem en kruid.
Het vee in de wei, filomeel in de bosschen,
't Galmt alles hun lied voor uw wederkeer uit.

Ook wij menschen genieten, wij ademen ruimer,
Uw warmte, uw licht, verruimt onzen geest,
Uw wederkomst, wekt in alles nieuw leven,
Uw gloed schenkt aan alles wat ademt een feest.

Maar . . . als bij elk feest, ook hier dissonanten.
Ziet! ginds in dat stulpje zit een paar, oud en arm,
Al dringen uw stralen ook door in hun kluisje,
De ijskorst smelt niet! hun hart wordt niet warm.

Zij sloofden en zwoegden reeds vanaf hun twaalfde,
Tot ruim aan hun vijf en zestigste jaar,
En nu zijn ze af. Hun rheumatische leden
Beletten hun 't gaan. En zóó zitten zij daar.

Van alles ontbloot; van ieder verlaten
In armoë te peinzen. Zij smeeken den dood,
Dat die hun verlost uit d' ondankbare wereld,
Zij hebben gebrek, aan troost en aan brood.

Hun arbeid schonk welvaart aan landman en koopman,
Waar vroeger nog hei was, is nu vruchtbaar land,
Belastingen vloeiden op allerlei wijze,
En stijfden de Staatskas van Nederland.

En zou 't nu geen *plicht* zijn dat Neêrlands Regeering
Aan zulken gaf pensioen van den Staat?
Een klein percentage der groote bedragen,
Waardoor, door *hun arbeid* het Rijk werd gebaat?

O! doet dat dan spoedig! Vervul veler wenschen,
Neemt weg 't akelig schrikbeeld van oud zijn en *arm*,
O zorgt; als wij weer de Bloemaand begroeten,
Gods Lentezon dan *aller* harten verwarm!

EDAM, Bloemaand 1904.

J. B.

een smaakvolle hoed met lange blauwe veer rustte op haar gouden haarlokken en een witte voile, die de teerheid van de kleur harer wangen beschutte, doch niet verborg, hing over hare zachte gelaatstreken.

De gelegenheid, waarop ik zoo lang gehoopt had was nu gekomen. Ik moest mij verklaren en schielijk ook, uit vrees van gestoord te worden. Met groote moeite verzamelde ik mijn moed; ik naderde mijn gezellin, die in staat van buitengewone onrust scheen te zijn, iets dichters en zeide:

— Mejuffrouw Pijper, mag ik u Seraphine noemen?

— Dat moogt gij, fluisterde zij, terwijl zij blijkbaar sidderde.

Ik waagde het hare hand te nemen en die hartelijk te drukken.

— Seraphine, gij moet het hebben gemerkt — ge moet overtuigd zijn, dat ik u bemin; en wie zou u niet beminnen? Het verwondert mij slechts, dat gij uw liefde nog aan niemand anders hebt geschonken.

Zij schudde haar hoofd en zag mij met teederheid in de oogen aan.

— Adolf, fluisterde zij, met een stem zoo onuitsprekelijk lief (en nooit had mijn naam mij zoo heerlijk in de ooren geklonken), Adolf, 't mag zijn dat ik vroeger bemind ben, dit weet ik niet; maar ach! hoe kan ik 't u zeggen? Ik — ik — heb nooit bemind dan nu; vergeef het mij, wanneer ik te veel heb gezegd; — en op nieuw sloeg zij verlegen haar oogen neder.

In een oogenblik lag ik voor haar op de knieën en sloeg mijn arm om haar middel.

— O, mijn Seraphine, hoe kan ik u genoeg danken voor deze hemelsche woorden? Hoe kan ik uw goedheid vergelden? Seraphine! Beminnelijke Seraphine! van nu af wil ik mijn leven wijden aan de verzekering

van uw geluk. Met dezen arm zal ik u beschermen; ik zal u verdedigen tegen ieder gevaar, dat u mocht bedreigen!

Meer kon ik niet zeggen; een uitroep van verbazing en schrik ontvlood de lippen van mijn aangebedene; een plotselinge schok, een gil en in 't zelde oogenblik rolden Seraphine en ik van de zodenbank. Toen ik schielijk was opgestaan, meende ik een onderdrukt gelach te hooren en ik ontwaarde dan ook mijn neef Dirk, die haastig de trap afkwam.

Wat mijne Seraphine betrof, mijn geliefde lag bewegingloos op het gras, met gesloten oogen en open mond; zij was in een flauwte gevallen! Met een kreet van wanhoop tilde ik haar op in mijn armen en staarde haar bevreesd aan. Hoe vreemd, ofschoon zij gevoelloos ter neêr lag, was de rozenkleur op haar wangen niet veranderd, en wat nog wonderlijker was, toen ik mij haastte den hoed met de blauwe veer en de voile van haar hoofd weg te nemen, vielen de gouden haarlokken, die ik zoozeer bewonderd had, op den grond. Schrik vervulde mijn hart. Met groote oogen keek ik naar de glimmende haarlokken, die daar voor mij op het gras lagen. Een luid gelach deed mij omzien. Dirk stond naast mij. Zijn gelaat verried een buitengewone vroolijkheid, hij droeg een emmer met water, waarin de zonnestralen weerkaatsten, in de hand.

— Kijk! kijk eens! riep ik, wijzende naar de glansrijke lokken, die door een dunnen band vereenigd waren. Dirk! wat beteekent dat?

— Wat dat beteekent? antwoordde hij, voortdurend hartelijk lachende. Adolf! hoe onnoozel zijt gij nog! leg haar neêr op het gras en ik zal u zeggen wat het beteekent.

Ik legde de onbewegelijke Seraphine op zijn verlangen neêr; in een oogenblik had Dirk de helft van den inhoud des emmers zonder eenigen vorm van proces over haar gezicht uitgestort, en na snel zijn zakdoek een of twee malen er over heen te hebben gewreven, stond hij op en ging van de zijde der jonge dame, die langzaam bijkwam, weg.

— Gij zult thans een weinig verwonderd zijn, oude jongen! zei mijn neef. Dit zal een goede les voor u zijn, om in 't vervolg meer bedachtzaam te wezen.

Verwonderd! Ik had geen woorden om mijne gewaarwording op dat vreeselijk oogenblik uit te drukken.

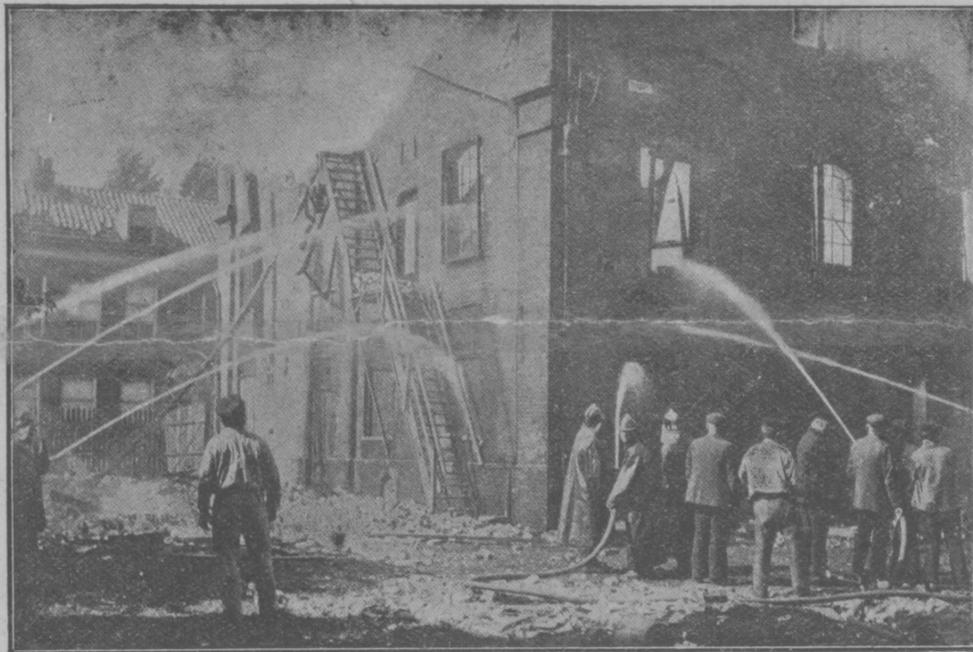
Waar waren de rozen en leliën, die eenige minuten geleden op de wangen van Seraphine Pijper hadden gebloeid? Waar waren de welgevormde wenkbrauwen? Waar de teedere bloedaren op het doorschijnend voorhoofd? Waar de brillante gouden haarlokken? Weg, weg, alles weg! En in de plaats van het oogenschijnlijk schoone meisje, dat mijne verbeelding zoo had geboeid, verrees nu van het gras een vrouw van middelbaren leeftijd met een bleek gelaat, druipend, zandig haar en een gerimpeld voorhoofd zonder wenkbrauwen! Het eenige wat van het bekoorlijke van Seraphine Pijper nog was overgebleven, waren de gouden lokken, die naast mijne voeten lagen.

Droomde ik? Had ik plotseling mijn verstand verloren? of was de scène waarop ik staarde, een vreeselijke werkelijkheid?

Gedurende eenige minuten was ik stom en roerloos; daar stond ik, stijf als een standbeeld, te kijken naar het schepsel, dat mij op zoo lage wijze bedrogen had. Ten laatste was ik van mijn gevoel geen meester meer en verwijderde ik mij met haastige schreden van de ruïne.

Waarde lezer, ik werd nooit weêr op de een of andere wijze beet genomen; ik ben sedert niet weêr verliefd geweest. Geen bloeiende meisjes meer voor mij! Sedert die partij geloof ik niet meer aan een zuivere gelaatskleur en weelderige lokkenpracht. Toen ik dien avond te A... terugkwam, deed ik de gelofte, dat ik al de dagen mijns levens alleen zou blijven, welke gelofte ik tot nu toe ben nagekomen en van plan ben te blijven nakomen.

Wat mijn lot geweest zou zijn, wanneer mijn neef mij niet zoo ter gelegener ure te hulp was gekomen, weet ik niet; maar ik gevoel dat ik hem niet dankbaar genoeg kan

De brand in de Lucifersdoosjesfabriek te Rotterdam.

zijn, dat hij mij in tijds de oogen geopend heeft.

Ik zag juffrouw Pijper nooit weder; misschien behoef ik niet te zeggen, dat ik er ook niet in 't minste naar verlangde.

— Ik wilde niet, dat gij maar zoo verkocht werdt, zei Dirk. Zoodra gij mij den morgen van de partij uwe plannen mededeeldet, besloot ik over u te waken. Ik was achter de ruïne gevluht, toen gij met zoo veel vuur uwe liefde aan die bedriegelijke vrouw bekendet, en het was mijn plotseling verschijnen, dat haar zoo zeer deed schrikken, en van de zodenbank op het gras vallen. Het was misschien ondeugend van mij, om partij te trekken van haar hulpbehoevenden toestand en haar zoo rijkelijk met water te besproeien, dat al haar schoonheden verdwenen, maar, op mijn woord! ik kon mij niet weêrhouden om haar bij deze uitmuntende gelegenheid aan u te vertoonen in haar ware kleuren of liever zonder kleuren hoegenaamd. Wees tevreden. Zij is hier wel bekend en tracht altijd vreemdelingen te verschalken, maar vroeg of laat ontdekt ieder, wie zij is. Zij wordt dikwijls genoemd: »De geschilderde dame!»

De Grieksche tolk.

Uit het leven van SHERLOCK HOLMES.

Gedurende mijn lange en innige vriendschap met Sherlock Holmes, had ik hem nooit over zijn bloedverwanten hooren spreken, en bijna nooit over zijn eigen jeugd. Dit gebrek aan mededeelzaamheid had den boven het algemeen menscheeljk gaanden indruk, dien hij op mij maakte, nog doen stijgen. Hij scheen mij vaak toe als een eenzame rots in zee, als verstandsmensch zonder hart, en zijn afkeer tegen het vrouwelijk geslacht, en tegen de aanknooping van nieuwe vriendschapsbanden was bekend voor zijn een beetje ongemoedelijk karakter, niet minder bekend was echter, het steeds vermijden van over zijn familie te spreken. Eindelijk ben ik er toegekomen te gelooven, dat hij een wees was, en geen levende bloedverwanten meer had.

Daar verraste hij mij op een dag des te meer, toen hij begon, mij over zijn broer te vertellen.

Het was op een zomeravond na de thee, en het onderhoud, dat gesprongen was van 't ontstaan der golven, tot de oorzaken der verandering in de ekliptiek, kwam eindelijk op de vraag van het actavisme.

We spraken er juist over, hoe ver een bijzondere gave van een individu aan de afstamming is toe te schrijven, en voor hoever aan de eigen ontwikkeling.

»In jou eigen geval,« zei ik, »schijnt het mij, naar alles, wat je mij verteld hebt, heel duidelijk toe, dat jouw opmerkingsvermogen, en je eigenaardige gave, gevolgtrekkingen te maken, slechts aan je eigen systematische oefening te danken zijn.»

»In zeker opzicht,« zei hij peinzend.

»Mijne voorouders waren landedellieden, die, naar 't schijnt, geheel het leven gevoerd hebben, zooals dat in hun stand de gewoonte is. Desniettemin zit de richting die ik genomen heb, mij in

't bloed, en het kan zijn, dat zij van een grootmoeder afkomstig is, die een zuster van den Franschen schilder Vernel was. Kunstenaarsbloed kan zich op de meest verscheiden wijzen uiten.»

»Hoe weet je echter dat het erfenis is?»

»Omdat mijn broer Mycroft dezelfde gave in hoogere mate heeft als ik.»

Dat was werkelijk iets nieuws voor mij. Als het nog een zoo eigenaardige aangelegde man in Engeland gaf, waarom hadden dan noch politie noch publiek iets van hem gehoord? Dit vroeg ik hem, en voegde er be teekenisvol bij, dat het slechts bescheidenheid van mijn nieuwen vriend was, om zijn broeder hooger te stellen dan zichzelf. Holmes lachte over deze vermoeding.

»Mijn lieve Watson,« zei hij. »Ik protesteer er tegen, dat ik me de bescheidenheid tot de deugden reken. Den strengen denker moet alles juist zoo toeschijnen als het in werkelijkheid is, en de zelfonderschatting is even goed een afwijking van de waarheid als de overdrijving van het eigen kunnen. Als ik dus zeg Mycroft bezit een betere opmerkings-

gave dan ik, dan kun je gerust aannemen, dat ik de volle waarheid spreek.

»Is hij jonger dan jij?»

»Zes jaar ouder.»

»Hoe komt het, dat men hem niet kent?»

«O, hij is in zijn eigen kring heel goed bekend.»

Waar b.v.?»

«Nu, b.v. in de Drogenes-club.»

Ik had nog nooit van die vereeniging gehoord en dat moet zich ook op mijn gezicht uitgedrukt hebben, want Sherlock Holmes nam zijn horloge en zei: «Drogenes-club is een der zonderlingste in Londen, en Mycroft is een van zijn wonderlijkste leden. Hij is daar geregeld van kwart voor zes tot 20 minuten voor acht uur. Nu is het zes uur als je dus op dezen mooien avond een wandeling wilt maken, dan wil ik je heel graag met twee bezienswaardigen bekend maken.» Na vijf minuten bevonden wij ons op straat en namen den weg naar 't Regent-linkens.

»Je verwonderd je,» zei mijn vriend, waarom Mycroft zijn gaven niet als detectieve gebruikt. Daartoe is hij niet in staat.»

«Maar ik dacht, dat je zei . . . .»

«Ik zei, dat hij mij in opmerkingsgave en in het gevolgtrekken de baas was. Bestond de detectivekunst alleen daarin, dat men in den leuningstoel zit en scherpe denkwerk verricht, dan zou mijn broeder de grootste kriminaalagent zijn die ooit geleefd heeft. Maar hij is zonder eerezucht en kracht om dit te doen. Hij zou tot het bevestigen van zijn oplossingen geen omweg willen maken, en liever dwalen, dan de moeite van 't waarheidsbewijs op zich te nemen. Hoe vaak ben ik niet met een vraagstuk bij hem gekomen en heb een verklaring gekregen, waarvan later uitkwam, dat het de goede, de ware was. En toch was hij geheel niet in staat, de onontbeerlijke voorbereidselen te vervullen, zonder welke het geval heel niet voor den rechter of de jury had kunnen gebracht worden.

«Het is dus niet zijn beroep?»

«Neen, heelemaal niet! Wat voor mij tegelijk het onderhoud van mijn leven is, is voor hem niets meer dan 't stokpaardje van een dillettant. Hij is een voortreffelijk rekenaar en daarom boekhouder bij eenige rechters. Mycroft woont in Pall Mall en gaat iederen morgen de hoek om naar Uhithall en iederen avond terug. Jaarin, jaaruit is dat zijn eenige lichaamsbeweging, anders komt hij nergens, alleen in de Drogenes-club die vlak tegenover zijn woning is.»

»Ik kan mij deze naam wel herinneren.»

«Dat geloof ik wel. Je weet, in Londen zijn er genoeg menschen, die, hetzij uit liefde tot de eenzaamheid, hetzij uit menschen-schuwheid, niet met hun medeburgers willen omgaan. Een gemakkelijken stoel en de nieuwste tijdschriften verachten ze daarom toch niet. Volgens hun wensch werd de Drogenes-club opgericht, die nu de ongezelligste en het minst in een club passende inwoners van Londen omvat. Geen medelid mag van de andere ook slechts de geringste notitie nemen. Behalve in de kamer voor vreemdelingen mag onder geen enkele omstandigheid een woord gesproken worden, en na driemaal hiertegen gezondigd te hebben, met medeweten van 't bestuur, wordt men uit de club verwijderd. Mijn broer was een der oprichters en ik zelf heb ondervonden, dat daar een de zenuwen ongemeen kalmeerende atmosfeer heerscht.»

Onder deze gesprekken hadden we Pall Mall bereikt. Niet ver van 't Carltontheater bleef Sherlock Holmes voor een deur staan

en greep mijn oor met de waarschuwing, toch vooral te zwijgen. Over een glazen deur kon ik een snellen blik werpen in een groote weelderig ingerichte kamer, waarin een tamelijk groot aantal heeren zat, en kranten las, ieder voor zich in zijn hoekje. Holmes leidde mij in een kleine kamer naar de straat toe, verliet me voor een oogenblik, en kwam in gezelschap van een man terug, die niemand anders zijn kon dan zijn broeder.

Mycroft Holmes was veel grooter en stemmiger dan Sherlock. Men kon hem dik noemen maar zijn gezicht had ondanks zijn massief aanzien toch nog iets van de scherpte van uitdrukking bewaard, die in de trekken van zijn broer in 't bijzonder was. Zijn oogen die een eigenaardig helder grijze kleur hadden, schenen voortdurend dien in de verre verte dwalenden, innerlijken blik uit te zenden, dien ik bij Sherlock slechts in oogenblikken der hoogste krachtsinspanning bemerkte had.

«Het is mij aangenaam, kennis met u te maken,» zei hij en strekte zijn breede, vlakke hand uit. «Sedert gij begonnen zijt van mijn broer te schrijven, is zijn naam in ieders mond.»

De beide broeders zaten samen in 't boogvenster van de club, en wierpen nu en dan een blik naar buiten op de levendige Pall-Mallstraat.

«Wie den mensch bestudeeren wil, moet hierheen komen,» zei Mycroft. »Zie die prachtige typen eens! Zie b.v. eens die beide mannen, die op ons toekomen!»

»De billardmarkeur en de andere?»

»Heel goed. Wat denk jij van dien anderen?»

De beide mannen, die beschouwd werden, waren tegenover 't venster blijven staan. Lichte krijtstrepen over het vestzakje waren het eenige, dat voor mijn oogen bij den eenen deed denken aan billard. De andere, klein van gestalte, en donker van gelaatskleur, had zijn hoed naar achteren geschoven, en droeg verscheidene paletten onder den arm.

»Een oud militair, zie ik,» zei Sherlock.

»En eerst voor heel kort geleden ontslagen,» bemerkte de broeder.»

»Heeft in Indië gediend.»

»En wel als onderofficier.»

»Artillerie, denk ik,» zei Sherlock.

»En weduwnaar.»

»Maar met een kind.»

»Kinderen, jongen!»

»Halt,» zei ik lachend, «dat is een beetje te veel.»

»Zeker,» antwoordde Holmes, »kan men gemakkelijk zien, dat een man met zulk een houding, zulk een zichtbaar autoriteitsbewustzijn en zonverbranden huid een militair is, en wel een, die boven het gewone stond, en dat hij Indië pas kort geleden verlaten heeft.»

»Dat hij nog niet lang uit de dienst is, ziet men aan zijn kommisschoenen, die hij nu nogaanheeft,» merkte Mycroft op.

»De cavaliestreek heeft hij niet, maar hij heeft zijn hoed op één kant gedragen, wat zich verklaart uit den lichter tint boven de eene wenkbrauw. Zijn lichaamsgewicht spreekt tegen den pionier; dus was hij artillerist.»

Zijn diepe droefheid toont, dat hij een hem zeer na staande verloren heeft, en de omstandigheid, dat hij zelf gaat inkooppen,

doet vermoeden, dat het zijn vrouw was. Wat hij gekocht heeft, is voor kinderen, zooals ge ziet. Daar er een rammelaar bij is, moet er een nog heel jong zijn. Waarschijnlijk is de vrouw in het kraambed gestorven. Het prentenboek onder zijn arm geeft te kennen, dat hij nog een tweede kind bedacht heeft.»

Nu schemerde mij de beteekenis van de bemerking van mijn vriend duidelijker voor oogen, die bemerking, dat zijn broer nog een scherper inzicht had dan hij zelf. Lachend wierp hij mij een beteekenisvolle blik toe. Mycroft nam een snuifje uit zijn tabaksdoos en wierp met een groot roodzijden zakdoek de gevallen kruimels van zijn jas.

»Daarbij komt, Sherlock,» zei hij, »men heeft mij daar een geval voorgelegd, dat geheel naar jou zin zou zijn, een zeer mooi vraagstuk. Ik heb er werkelijk niet toe kunnen besluiten, de zaak geheel te doorgronden, maar zij heeft mij ten minste aanleiding gegeven tot mooie speculaties. Als ik jou met de feiten van dienst kan zijn . . . .»

»Mijn lieve Mycroft, je zoudt me 't grootste genoegen doen.»

De broeder krabbelde een paar woorden op een blaadje van zijn aantekeningboekje, schelde den kellner en gaf het hem.

«Ik heb mijnheer Melas verzocht over te komen,» zei hij. «Hij woont over mij en daar we elkaar een beetje kennen, kwam hij in zijn verlegenheid bij mij. Mijnheer Melas is van geboorte een Griek, voor zoover ik weet, een uitstekende kenner van talen. Zijn levensonderhoud verdient hij deels als tolk bij het gerecht en deels, doordat hij rijke reizigers, die gasten in 't hotel in de Northumberland-Avenue zijn, als gids dient. Ik denk, dat ik hem zelf zijn zeer merkwaardige ondervinding op zijn eigen manier laat vertellen.»

Na eenige minuten trad een kleine man de kamer binnen, wiens olijvenkleurig gelaat en koolzwart haar de zuidelijke afkomst verrieden, ofschoon zijn taal die van een beschaafd Engelschman was. Levendig trad hij op Sherlock toe, gaf hem een hand, en zijn sombere oogen vonkelden van genoegen, toen hij vernam, dat de beroemde vakman zijn geschiedenis wenschte te hooren.

«Het schijnt dat de politie mij niet wil gelooven, het is zoo dat verzeker ik u!» begon hij klagend, «allen daar ze vroeger nooit iets daarvan gehoord hebben, denken ze, dat zoo iets niet mogelijk is. Maar ik weet dat ik nooit meer kalm kan zijn, voor

In de manege.

Mijnheer de stalmeester, heeft u geen ander paard voor mij? De manen van dit dier zijn al totaal uitgetrokken . . . .

ik vernomen heb, wat er van die arme man met de hechtpleister in 't gezicht geworden is.»

«Ik ben geheel en al oor,» zeide Sherlock Holmes.

«Vandaag is het Woensdagavond,» zei mijnheer Melas; «goed, dan was het dus Maandagavond — eerst voor twee dagen, hoort u? — toen de heele geschiedenis gebeurde. Ik ben tolk, zooals mijn buurman u misschien al medegedeeld heeft. Ik vertaal alle talen — of bijna allemaal — maar daar ik een Griek ben van geboorte en een Griekschen naam draag, zoo is die taal mijn hoofdwerk. Langen tijd ben ik den eersten Griekschen tolk in Londen geweest, en men kent mij heel goed in de hotels.

Het komt niet zelden voor, dat men mij op een ongewoon uur laat komen, hetzij dat vreemden in den of anderen moeilijken toestand zijn gekomen, waar ze door hun onbekendheid met de landstaal niet uit kunnen komen; hetzij dat laat aangekomen reizigers hulp noodig hebben. Zoo was ik niets verwonderd, toen op een Maandagavond een zekere mijnheer Lakmer, een zeer fijn gekleede jonge man, bij mij thuiskwam, en mij vroeg, hem te vergezellen in een rijtuig, dat buiten wachtte.

Er was n.l. een Griek gekomen om met hem zaken te doen, en daar hij alleen maar zijn moedertaal kon spreken, was de bemiddeling van tolk noodzakelijk. Hij maakte de opmerking, dat zijn huis een beetje ver was, in Rensington, ook scheen hij zeer veel haast te hebben, want hij spoorde mij aan, heel vlug in te stappen.

Het rijtuig was grooter dan een gewone landauer, en zag er van binnen, zoo niet mooi, toch kostbaar uit. Mijnheer Lahmer ging tegenover mij zitten, en wij reden door Charing Crofz en de Shaftesburg-Avenue. Wij waren in de Oxford-sstraat aangekomen, en ik veroorloofde mij, de opmerking te maken, dat dit toch een omweg was naar Rensington, toen mijn woorden plotseling door het vreemde gedrag van mijn geleider onderbroken werden. Hij haalde n.l. een vreeselijke knuppel uit zijn zak te voorschijn, met een grooten looden kogel, en zwaaide hem eenige keeren voor- en achterwaarts. Toen legde hij het vreeselijke wapen naast zich neder, zonder een woord te spreken.

(Wordt vervolgd.)

Lorretje.

EEN VOGELGESCHIEDENIS.

Lorretje is juist van de reis gekomen — van een verre, ach zoo'n verre reis, over land en zee ging het. Prettig was het niet voor het arme papagaaitje. Nu eindelijk was Lorretje uit het enge houten kooitje, waar het gedurende de geheele reis zitten moest.

«Een pracht-dier!» zegt de vogelhandelaar bevredigd, toen de papagaai angstig en verwonderd over de tafel wandelde. Hij heeft Lorretje met vele andere, vreemde vogels gekocht, en onderzoekt nu, of ook al de kleine reizigers gezond en frisch aangeland zijn. Lorretje is duur en hem daarom veel waard.

De papagaaijuffrouw geldt voor een schoonheid onder vogeldames van haar land. Ze heeft mooie bonte veeren, fijne, wijde vleugels en een sierlijk kuifje op den kop.

Lorretjes pooten echter moet je zien! Dat is eenig! Die bevalligheid! Neen, zoo sierlijk als die Lorre loopt.

De vogelhandelaar is verrukt.

«Het moet een kleine adellijke zijn!» denkt hij bij zich. «Waarom ook zouden er bij de wilde papagaaien geen adellijken zijn?»

Lorretje wandelt intusschen rustig over de winkeltoonbank. Zij is al niet meer bang, maar erg verwonderd! Alles is zoo merkwaardig! Er zijn geen groene boomen — geen enkele slanke palm, zooals ze thuis in dichte wouden staan. Ook geen blauwe hemel.

Lorretje ziet slechts een gewone, grijsachtig witte zoldering boven zich, en een hanglamp van geel koper, die voortdurend waggelt.

Niettegenstaande dat alles, zingen vele honderden vogelstemmen.

Lorretje weet eerst niet, waar het gezang vandaan komt, dan begrijpt zij het eindelijk! Ach, daar staan slechts enge kooien aan den muur, tegenover elkaar en al de zangers zijn arme, kleine gevangenen die hun leed klagen.

Lorretje's hart begint te kloppen. Wordt zij misschien voor den nacht ook weer in die vreeselijke kooi opgesloten? Het duurt niet lang, of Lorretje bemerkt, dat het avond gaat worden. De lamp brandt nu en werpt een droevig schijnsel in den winkel met de vele kooien.

De vogels zingen nu nog mooier. Misschien houden ze de armzalige koperen lamp voor een kleine zon! Lorretje is daarover zeer verontwaardigd. Plotseling herinnert zij zich een woord, dat zij onderweg op de lange zeereis van een matroos heeft gehoord.

«Misericordia!» schreeuwt zij met trillende stem.

«Ei, die buitenlandsche spreekt al!» zegt de vogelhandelaar verheugd. «Ken je nog meer, Lorretje?»

«O, ja,» denkt 't juffertje en wiegt 't mooie kopje.

Dan steekt de vriendelijke man zijn hand uit.

«Nu, toon eens, wat je kunt,» zegt hij.

«O-hu-hi-hu!» schreeuwt Lorretje en hap — daar bijt zij den vogelhandelaar duchtig in den vinger.

Nu heeft het juffertje geen gelegenheid meer haar kunstjes te toonen. Zij wordt weer in de enge houten kooi gestopt en ergens heengedragen, dat voelt zij. Maar het kan niet ver zijn. Geen locomotief fluit! Geen scheepsklok luidt. Maar het wordt donker — geheel donker.

Lorretje denkt aan haar zeereis en hoe zij de matrozen daar 's nachts heeft hooren zingen: «Vaderland, o, heerlijk Vaderland!»

Lorretje zucht diep en verbergt het kopje in de vleugels. Zoo slaapt ze in.

Den volgenden dag zit de papagaai in een groote, gouden kooi. Als zij geen tralies had, dat zou men kunnen zeggen, dat het een prachtig huis was!

Lorretje klimt verwonderd en bevredigd van de eene stang naar de andere. Het bevat haar hier niet slecht, ook smaakt het voedsel heel goed en het water lekker frisch. Ach — dat zal een ander leven worden, dan in die vreeselijke houten kooi! Boven zich heeft het ook weer een grijze kamerzoldering. Maar de vele kooien zijn weg.

Daar hoort Lorretje voetstappen.

Een kleine, mismakete man — een dwerg — nadert de kooi.

«Goeden dag, Lorra!» zegt hij. «Nu, wij zullen vrienden worden!»

De papagaai schrikt en verheugt zich toch over de heldere, goedige oogen, die de dwerg heeft.

Deze lacht vroolijk en gaat op een grooten, hoogen stoel voor de kooi zitten.

«Ge zijt een buitenlandsche, juffrouw Lorra!» zegt hij. «En je komt van heel ver! Ge hebt zeker een beetje heimwee.»

Lorretje zucht.

«Misericordia!» klinkt het zacht, als antwoord.

«Ik zie het al — wij begrijpen elkaar, juffrouw Lorra!» zegt de dwerg verheugd. «Schenk me je vertrouwen!»

«Ik heet Flips en onderricht reeds vele jaren jonge dames, zooals gij, met goed gevolg!»

«Misericordia!» krijst Lorretje onthutst. Zij houdt niet van leeren. Daarbij komt altijd gezeur!

«O, windt je niet op, juffrouw Lorra!» zegt de dwerg, zacht. «Ge wilt toch zoo mooi blijven, niet waar? Een schoone Lorra wilt ge zijn?»

«A-ni!» verzekert Lorra ijverig en de veeren, die zij zoo juist nog liet oprijzen, worden weer snel glad.

«Ziet ge,» zegt Flips lachend, «dat weet ik well! Ge zijt toch ook een voorname juffrouw! Maar schoonheid, zonder beschaaftheid, is niets — geloof mij, juffrouw Lorra. Eerst als ge iets geleerd hebt, zal men u altijd bewonderen!»

De papagaai schudt vertwijfelt den kop. Zij had wel lust, om mijnheer Flips veel te vertellen, maar zij kan niets meer zeggen, dan haar — ditmaal recht treurig — «Misericordia!»

«Ik zie, dat ge er bezwaren tegen hebt, juffrouw Lorra,» zegt de dwerg, «u bent misschien bang voor mevrouw Liniaal, die dikwijls moet komen om luie schoolkinderen te straffen! Ik ken die dame echter niet! Daarentegen ben ik heel goed bekend met mevrouw Suikergoed! Hebt u niet al eens gehoord van die zoete, lieve dame, juffrouw Lorra?»

De papagaaijuffrouw smakt verrukt met haar snavel. De ronde vogelooien glanzen van vreugd. Kon ze spreken, dan zou zij zeker zeggen:

«O, mijnheer Flips! Wat is dat heerlijk! Mogen wij mevrouw Suikergoed niet gaan bezoeken.

De dwerg verstaat Lorretje zonder woorden.

«Ge zoudt zeker 't liefst maar dadelijk naar de goede dame toe wandelen, niet juffrouw Lorra?» vraagt de dwerg. «Maar dit gaat niet! Mevrouw Suikergoed is zeer op vormen gesteld. Ge kunt nog niet eens groeten! Zeg eens goeden dag.

Lorretje ziet er geheel verschrikt uit.

«Moet ik dan werkelijk leeren, mijnheer Flips?» schijnen de ronde vogelooien te vragen.

«Alle begin is moeilijk, juffrouw Lorra!» zegt de dwerg. «Maar denk eens aan — mevrouw Suikergoed zal je menig zoetigheid geven!»

Lorretje smakt nog eens en gaat dan recht op zitten op de stang.

«Zoo juffrouw Lorra!» zegt de dwerg bevredigd, «zoo mag ik het zien! Ik kan merken, dat je lust hebt om te leeren. Nu zal je mevrouw Suikergoed weldra kunnen bezoeken!»

Na acht dagen kan Lorretje al de beide woorden zeggen. Het kleine vogelhart zwelt op van trots. Het is toch zoo heerlijk als men meer zeggen kan dan enkel «Misericordia!»

Na twee weken leert Lorretje: «Vivat Victoria!» Dan zingt ze: «Ik had een kameraad.»

De dwerg wordt geheel treurig bij het ge-

zang. Zijn goedge, heldere oogen vullen zich met tranen.

»Waarom weent u, mijnheer Flips?» vraagt Lorretje, en draait het kopje op zij. Ze houdt zooveel van den leeraar. Deze wordt nooit boos en sluit haar nooit in een donkere kist op. Ook kent hij werkelijk mevrouw Liniaal niet!

De dwerg blijft treurig. Hij opent de deur van de kooi en laat Lorre op zijn vingers huppelen.

»Als ik niet zoo arm was,« zegt hij zuchtend, »dan zou ik u nooit verlaten! Nu moet ik het. De vogelhandelaar gaf u mij voor uw opvoeding in pension.«

»Misericordia!« weent Lorra, want zij denkt niet graag aan den vogelhandelaar.

»Ge zijt verkocht, juffrouw Lorra!« vertelt de dwerg verder. »Maar schrik niet — u komt bij een lieve, kleine prinses!«

»Vivat Victorial!« zegt Lorretje bevredigd.

Toen buigt ze stil het kopje, alsof ze zeggen will. »Ik dank u, mijnheer Flips! Maar het is nu eenmaal niet anders — we moeten scheiden!«

Den volgenden dag wordt Lorra al afgehaald, en komt in een echt kasteel.

Het prinsesje zit op een kleinen blauw fluweelen stoel. Zij heeft een wit kleedje aan met zijden strikken en rose schoentjes. Het gezichtje is zoo fijn en de blonde krullen glanzen, alsof ze van goud zijn.

»Vivat Victorial!« roept Lorretje.

Dan lacht 't prinsesje en klapt in de handjes:

»Wat ben je knap, jij mooie vogel,« zegt ze verrukt, »je kunt mijn naam al roepen!«

»Dus heeft mijnheer Flips toch gelijk gehad,« denkt Lorra. »Eerst als men iets geleerd heeft, is men wat waard!« Zachtjes begint ze nu te zingen:

»Ik had een kameeraad...«

Prinsesje luistert.

»Heb je heimwee, arme Lorra?» vraagt zij vriendelijk. »Hè, jij mag niet treurig zijn.

Ik heb een gouden bal en gekleurde hoepels! Ook bloemen heb ik, en een mooie pop!« Prinsesje ruimt de geheele speelgoedkast uit, en laat Lorra alles zien wat ze bezit.

Nu worden de vogelooien stralend van vreugde. Verrukt breidt de papagaaijuffrouw de bonte vleugels uit. Ze vergeet alles —

haar vaderland — de verre reis — den zang der matrozen op het schip — en ook den vogelkoopman — en zelfs mijnheer Flips.

Het is zoo verrukkelijk bij het prinsesje. Daar schijnt de zon zoo helder door de vensters, en als men den hals een beetje uitrekt naar omhoog, dan ziet men zelfs den hemel, en groene boomen.

»Vivat — Victorial!« riep Lorretje nu nog eens en het komt diep uit haar hartje.

— Wat wil je? vroeg ze, pogende er flink en niet bang uit te zien. Dadelijk 't huis uit, hoor je?

— Niet al te best, antwoordde hij onbeschaamd.

— 'k Zal mijn man roepen, dreigde ze.

— Die is niet thuis, kreeg ze ten antwoord er is geen mensch thuis dan jij. Daarom ben ik ook gekomen, snap je!

Ze was doodelijk bang, maar deed haar best 't niet te toonen.

Verder wilde het noodlot, dat ze in haar huispakje was met mutsje en schort en een plumeau in haar rechterhand. Een vrouw ziet er in zoo'n kleedij nooit zoo hoogstaand en gebiedend uit als ze wel wenschte.

— Wat wil je? vroeg ze.

— Geld en al 't moois antwoordde hij. 't Doet er niet toe wat 't is, als 't maar kostbaar is en klein. Aan een piano heb ik niets.

— Nu, ik denk er niet aan, zei ze verontwaardigd je krijgt heelemaal niets. Als je niet dadelijk weggaat, schreeuw ik.

— Probeer het, zei de ander. Geen mensch hoort het, maar nu een beetje gauw, want ik heb geen tijd te verliezen, we hebben nu lang genoeg geredeneerd. Vooruit ermeel!

— Je bent de onbeschofte man, dien ik ooit gezien heb, riep ze boos.

— Wat je zegt vond hij, en toen een beetje ongeduldig: Je deed beter me dat horloge dat je daar draagt te geven, anders zal ik het moeten nemen en dat zou je niet al te prettig vinden hè?

— Heb 't hart niet me aan te raken! riep ze uit, achteruit gaande in de kamer, terwijl hij vooruit stapte. Je bent een groote lafaard. Als ik een pistool had, zou je 't niet durven!

— Nogal glad, stemde hij toe, maar dat tikkertje moet ik hebben voor ik wegga.

Haar boosheid had de overhand gekregen op haar vrees en nu voegde zich bij hare verontwaardiging, haar

huisvrouwelijk instinct.

— Niet in de kamer met je moddervoeten! riep ze. Ik heb net geveegd en geboend. Weer naar de deur en je voeten geveegd.

Ze wees met de plumeau en toen dit nuttige huisreinigingsmiddel gevaarlijk dicht bij zijn gezicht kwam sprong hij achterwaarts.

„Een wolkje aan den hemel!”

Onoverwinnelijk.

Toen het kleine vrouwtje de deur opende, zorgde de stevige kerel er meteen voor dat hij binnen kwam. Verschrikt stooft ze achteruit en hij sloot doodbedaard de deur achter zich.

— Wees nu niet gek, juffie, zei hij met beleedigende familiariteit; en dat deed de deur toe. Ze had wel kunnen huilen van kwaadheid en als er eenige gelegenheid voor geweest was, had ze 't zeker gedaan.

— O, als ik maar een wapen had zei ze vurig, dan zou ik je manieren leeren, jou schooier, jou lafbek! Je wist dat ik weerloos was, anders zou je nooit hebben durven binnenkomen. Och, waarom is een vrouw toch zoo hulpeloos?

En opeens duwde ze den kerel haar plumeau vlak in zijn facie, met het gebiedende commando: »Marsch, achteruit, vuilpoets.

Nu is een veeren plumeau al een van de ellendigste dingen, die je in je gezicht kunt krijgen en toen de indringer achteruit deinsde, raakte zijn voet verward in 't haarkleedje en voor hij eenig besef had van hetgeen er gebeurde lag hij plat op zijn rug. Toen hij probeerde op te staan, kreeg hij meteen de plumeau weer in 't gezicht. Wel greep hij er naar, maar ze was hem te gauw af. Hij had zijn handen noodig om op te komen en hij had ze noodig om zijn gezicht te beschermen; en toen maakte ze de zaken nog ellendiger door een eind van het kleedje over hem heen te gooien.

— Had ik toch maar een wapen! riep ze weer.

— Hoe noem je dat ding dan? gromde hij, terwijl hij zich poogde los te wikkelen met het resultaat dat hij, telkens wanneer hij zijn handen van zijn gezicht wegtrok, een veer of wat in een oog of in zijn mond kreeg. Eens beet hij er na en trachtte zoo de plumeau vast te houden tot hij ze grijpen kon, maar ze riste haar uit zijn mond.

— Als ik maar een wapen had! herhaalde ze. Ik blijf nooit weer ongewapend thuis.

— Nou ben je 't anders niet, hijgde hij, bei zijn handen voor zijn oogen houdende. Als je me op laat staan, ga ik weg.

Haastig gooide ze de voordeur open.

— Sta op.

Hij scharrelde op de been, terwijl ze hem nauwlettend gadesloeg. Zijn rug was onder 't opkomen naar de open deur gewend en het oog dat in aanraking met de plumeau was geweest, was onzichtbaar. Een oogenblik.

— Eruit! riep ze en de plumeau kwam weer vlak in zijn gezicht terecht.

Met zoo'n vaartje liep hij achteruit, dat hij bijna over den drempel tuimelde en klets sloeg de deur toe. Zijn nederlaag, die hij in het laatste momentje nog in een overwinning had geprobeerd om te zetten, was volkomen.

— Wat scheelt je? vroeg de vent, die om den hoek hem opwachtte. Was ze gewapend?

— Wim, was het plechtige en teekenende antwoord: volgens de opvatting van een man, was ze 't niet, maar je kunt nooit zeggen of een vrouw gewapend is of niet.

En hij vertelde hem zijn wedervaren.

De gedynamiteerde koe.

De Edelachtbare heer rechter Foote bezat een goedgehartige, vriendelijke koe. Zij hoorde tot het melkrijke Ayrshireras en gaf dus veel melk. Zij werd door alle burgers van Middlebury zeer voorkomend behandeld. Er was in heel Middlebury geen jongen, die, wanneer zij permantig voorbij schreed, niet bewonderend zou hebben uitgeroepen: »O, wat een

prachtig beest is toch die koe van den Edelachtbaren heer rechter Foote«, en niemand, die verzuimen zou, haar wat groentenafval aan te bieden met allen eerbied, die men der rechterlijken macht, en alles wat daartoe behoort, verschuldigd is.

Op een goeien dag kwamen er Italianen in het dorp, om aan den voet der Green-Moutains een fabriek te bouwen, en, evenals het geheele dorp, begon rechter Foote's koe zich levendig voor hun arbeid te interesseeren. Toen heele blokken rotswanden in de lucht vlogen, trad de koe zelfs nog dicht bij en nam alles zoo nauwkeurig mogelijk op. Plotseeling zag men haar den neus snuffelend omhoog steken en daarna den kop weer met levendige voldoening omhoog heffen; zij had een dynamietpatroon ingeslikt!

Hoe te beschrijven de ontroering van gansch het dorp!

Men dacht de koe van rechter Foote in de lucht te zien springen, hield zich voorzichtig op schootsafstand, bevreesd voor de stukken rib, bietstuk, lende, rollade, enz.; maar de koe stond onbeweegelijk op vier pooten en staarde den verren kring van toeschouwers met ronde, verwonderde oogen aan. Toen begon het geladen dier rustig verder te grazen.

's Nachts bleef zij buiten en den volgenden ochtend vond men haar onverlet terug, in rustige contemplatie van den horizon. 's Middags wandelde zij uit eigen beweging naar het dorp terug. Maar haar stal was gesloten; overal, waar zij zich vertoonde, vond zij gesloten deuren en luiken, uitgestorven straten. Tot op een hoek van een straat vier moedige jonge kerels haar behoedzaam naderden, een touw om haar horens wierpen en haar weggeleidden. Om den grond niet te doen schudden hadden de wakkere burgers hun schoenen uitgetrokken; om de lucht niet te doen trillen fluisterden zij zeer zacht, en voetje voor voetje ging 't het dorp uit, naar een weitje verderop, dat aan alle kanten door bergen veilig ingesloten lag. Daarna keerden zij terug nog altijd op hun sokken, zonder te durven omzien. In het dorp was men verbaasd, dat hun haar niet wit was geworden.

De koe leefde van Donderdag tot Zaterdagavond. Zaterdag legde zij zich neder en verscheidde. In haar maag vond men een kleverige zwarte massa en de lijkschouwing stelde vast: dood door vergiftiging.

Waaruit blijkt, dat dynamiet wanneer het in een maag niet tot ontploffing komt, niettemin als voedingsmiddel niet aan te bevelen is.

Uit de oude doos (1704.)

Vrijmoedige Aanwijzing der Valschheden, in de drie Brieven, van een Jansenist Priester tot antwoord geschreven aan den Eerw. Heer T. H. de Vos, R. C. Priester en Pastoor in de Egmond, door een Rechtzinnige en Eenvoudige Roomsche-Catholyke, is voor drie Stuivers te bekomen, te Amsterdam bij P. van Buuren en Crayenschot, Rotterdam Thompson, Schiedam M. Sweebe, Utrecht Banning, Hoorn Houtkoop, Amersfoort Blankenberg, Haarlem de Erve Van den Berg, Leyden P. Pont, 's-Hage de Wed. Segers, en alom.

* * *

Ouders! daar het wel en schoon uwer Kinderen u niet onverschillig kan zijn, is het

één uwer voornaamste pligten naar dezelve Tandjes by tyds te laten zien. Niemand kan ontveinzen dat mismaakt gegroeide Tandden het aangezicht ontciëren, holle Kiezen, slechte adem; dikte, knellingen en zweeringen veroorzaken; meer daarover spreekte men den Tandmeester Samuel Lehmans; zal een ieder de noodige ophelderingen (gratis) geven; woond op de St. Anthonies of Jooden Breestraat, No. 89, te Amsterdam.

N.B. Met eenige toevallen van zekere gebreken gekweld, kort gekregen of van ouds gehad, willende spoedig en zonder gemerkt hersteld zijn, spreken of schryven den Tandmeester Samuel Lehmans, woond als boven gemeld.

ZONDAG.

Hoe hard de rots ook wezen mag,
De beitel wint het door den slag.

MAANDAG.

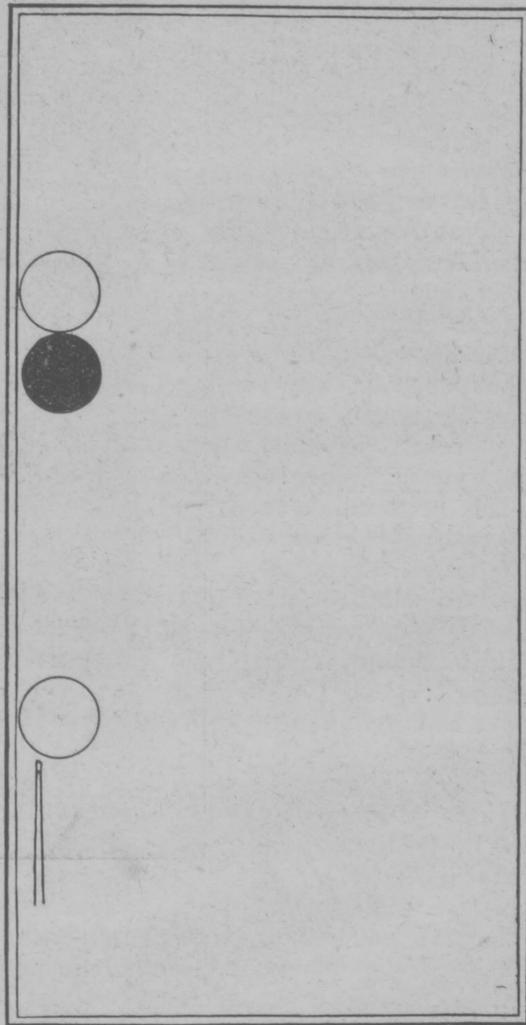
Geen beter gewaad,
Dan een zedig gelaat.

DINSDAG.

In een klein hart zit dikwijls nog een
ruim geweten.

Kunststoot op een Wilhelmina-Biljart.

door J. B. Salomon.

Met linksch effect doorschieten. Men zorgt bij dezen stoot zuiver recht op den rooden bal te stooten. De roode bal zal er tusschen weg klotsen.

TE HUUR voor
TROUWEN

Dames fijne
ZIJDEN TULLES
en prima Wasbloemen
met inbegrip van Kappen f 5.—. Kappen
met enkel bloemen f 1.75, alles fijn en
smaakvol.
Branches om in het Haar te
Kappen vanaf . . . . . f 2.25
Vlechten . . . . . f 2.—,
bij **E. ANDRIESSEN**,
Korte Nieuwe, Amsterdam.
Het goedkoopste adres voor Poppen-
pruiken van echt Haar.

A. VAN BERGEN,
Muziekinstru-
menten.

St. Janstr. 26.
Rozenstr. 123.
G. Flinkstr. 69.

Volmaaktste spreekmachines.

Billijkste prijzen.

Het goedkoopste en soliedste adres

voor **BEDDEN** is de
VOLKSBEDDENFABRIEK
34 St. Antoniesbreestraat 34,
AMSTERDAM.

Uitdaging!

RADELOOS zijn onze concurrenten, dat wij de eenigen zijn die
zich kan overtuigen dat onze Veeren dubbel gestoomd en gezuiverd zijn.
Veeren die niet gestoomd en gezuiverd zijn, zijn nadeelig in het gebruik
en gaan op klonten zitten. *Men lette wel op:*
Wij leveren een Veeren Bed, 1 Peluw, 2 Kussens, 1 echte Leidsche
Wollen Deken, 1 prachtige Watten Deken, 1 prima Molton Deken en
twee groote Stroommatrassen, voor den spotprijs van

24 gulden

betere kwaliteiten f 27.—, f 29.—, f 32.—, f 36.—, f 40.—, f 45.—, f 50.—,
f 60.— en hooger.

Al het hier bovenstaand is groot 2-persoons. Wij garanderen U
nogmaals stofvrije Veeren en Tijken die niet doorstuiven.

Het bedrog is groot, daarom koopt men alleen de Kapokbedden in
DE VOLKSBEDDENFABRIEK, daar men bij ons alleen goed gezuiverde
Kapok koopt en geen afval van Katoen.

Eén-persoons.

Kapokbed, 1 Peluw, 1 Kussen
f 4.25, f 5.25, f 5.75 f 6.25 en
hooger.
Zeegrassstel, 1 Peluw, 1 Kussen
f 2.50, f 3.—, f 3.50.
Kapok-Matras, f 7.—, f 9.—,
f 10.— en hooger.
Springveeren-Matras f 6.—, f 7,
f 9.—, f 11.— en hooger.
Stroommatras f 1.15, f 1.25, f 1.40, f 1.75.
Ledikanten f 2.25, f 2.75, f 3.—,
f 4.—.
Engelsche Ledikanten f 9.25,
f 10.—, f 11.50 en hooger.
Zeegras-Matrassen f 2.50, f 3.25,
f 4.25 en hooger.

Twee-persoons.

Kapokbed, 1 Peluw, 2 Kussens,
f 6.50, f 7.50, f 8.50, f 9.50,
f 10.50, f 13.50 en hooger.
Zeegrassstel, Bed, 1 Peluw, 2 kus-
sens, f 3.—, f 3.50, f 4.—, f 4.50.
Kapok-Matras f 9.25, f 11.—,
f 13.—, f 15.— en hooger.
Springveeren-Matras f 9.50, f 11.—,
f 12.50, f 14.— en hooger.
Zeegras-Matrassen f 3.—, f 3.75,
f 4.50, f 5.50.
Stroommatras, f 1.60, f 1.75, f 2.—,
f 2.25, f 2.50.
Ledikanten f 3.—, f 3.75, f 5.—, f 6.—
Engelsche Ledikanten f 12.—,
f 13.50, f 15.— en hooger.

Bewaste Beddijk f 1.75, f 2.50, f 3.50, f 4.50, f 5.— en hooger. Ruststoel
met 3 kussens f 5.50, f 6.50, 7.50, f 8.50 en hooger.

Alles tegen streng vaste prijzen à contant. Alle goederen worden net
verpakt en door geheel Nederland verzonden, onder rembours.

VRIJ ZICHT. NIET GOED, GELD TERUG.

Groote sorteering **WOLLEN, WATTEN, MOLTON DEKENS.**

Extra aanbieding f 42.50 — 2-Persoons f 42.50.

Een prachtig mooi Engelsch Ledikant, fraai met koper gemonteerd, 195
c.M. lang en 125 c.M. breed, 1 solide springveeren matras, 1 zeer mooie solide
kapokmatras, 1 prima schuine peluw en 2 zwaar gevulde kussens, compleet
voor den spotprijs van f 42.50.

Een dito stel beter en zwaarder Ledikant voor den spotprijs van f 50.—
VRAAGT PRIJSCOURANT. Ook ingericht voor Winkeliers en Kooplieden.

Men lette wel op het juiste adres:

34 ST. ANTONIESBREESTRAAT 34.

Vraagt CACAO VAN DER TAS,

f 1.00 per 5 ons, f 0.50 per 2½ ons, f 0.20 per ons.

Deze CACAO staat onder voortdurende contrôle van den Heer **VAN
LEDDEN HULSEBOSCH**, Scheikundig Laboratorium te Amsterdam, behaalde
om haar hooge voedingswaarde op de Internationale Tentoonstellingen voor
Voedingsmiddelen de **GOUDEN MEDAILLES** te Londen in 1901 en te Keulen
in 1902, en **EERE-DIPLOMA** met **KRUIS** en **GOUDEN MEDAILLE** te Parijs 1904.

Naar plaatsen waar de CACAO nog niet verkrijgbaar is wordt 1 Kilo
à f 2.—, ½ Kg. à f 1.05 gezonden. Zendt briefkaart of postwissel **AMSTERDAM.**

!!! NOG SLECHTS 8 DAGEN !!!

MAANDAG begint de

GROOTE OPRUIMING.

Wegens **VERTIMMERING** en **BESCHILDERING**
van ons **Beddenfabriek** en **Magazijn**

ST. ANTH. BREESTRAAT 2,
Hoek Nieuwmarkt,

zijn wij gedwongen een **groote OPRUIMING**
te houden van alle aanwezige goederen.

Zoals: Veeren-Bedden, Kapok-Bedden, Zeegras-Bedden,
Kapok-Matrassen, Springveeren-Matrassen, Zeegras-Matrassen,
Spiraaldraad-Matrassen, Stroo-Matrassen, Engelsche Ledikan-
ten, Houten Ledikanten, Krul IJzeren Ledikanten, Plaat
IJzeren Ledikanten. Alle soorten Kinder-Ledikantjes, Wiegen,
bekleed en onbekleed, Slaapstoelen, Tijken, Wollen Dekens,
Watten Dekens, Spreien, Geschilderde Waschtafels, Mahonie-
en Notenhouten Waschtafels met marmer bladen. Nachtkastjes,
Waschstellen, alle soorten Kinderwagens, Sportkarren, enz.

Slechts 8 dagen duurt deze

OPRUIMING.

Komt, ziet en overtuigt u zelf.

AANBEVELEND.

A. L. LEEUWIN.

Beddenfabrieken.

ST. ANTH. BREESTRAAT 2 en
OUDE HOOGSTRAAT 15,
over de Mode-Bazar **J. MENDEL.**

Gedurende de **VERTIMMERING** en **SCHILDE-
RING** kan niet geëtaleerd worden.

AMSTERDAMSCH MEUBELMAGAZIJNEN.

NIEUWMARKT 21 en 7, AMSTERDAM.

BIEZENMATSTOELN f 4.50, f 5.50, f 6.50, f 7.50 per ½ dozijn.
STROOMMATSTOELN f 6.90, f 7.50, f 8.—, f 8.50 enz.
RIETMATSTOELN f 1.85, f 2, f 2.25.
BEKLEDE STOELN met leer f 2.50, f 2.75, f 3.— enz.
BEKLEDE STOELN met trijp f 3.—, f 3.50, f 4.—, f 4.50, enz.
BESTE SCHUIFTAFELS f 9.—, f 10.—, f 11.—, f 12.—, f 13.—.
RONDE TAFELS f 7.50, f 8.50, f 10.—, f 11.—, f 14.—.
OVALE TAFELS f 11.—, f 13.—, f 15.—, f 16.50, f 18.—, f 20.—.
z.g. **DUITSCH TAFELS** f 13.50, f 15.—, f 16.50, f 18.—, f 20.—.
GESCHILDERDE TAFELS f 1.60, f 2.50, f 3.—, f 3.50, f 4.—, f 4.50.
GESCHILDERDE PENANTKASTEN f 5.50, f 6.50, f 7.50, gebogen
f 11.—, f 12.—, f 14.—.
GESCHILDERDE LINNENKASTEN f 10.—, f 12.—, f 16.—, f 20.—,
MAHONIEHOUTEN PENANTKASTEN gebogen f 18.—, f 20.—,
f 22.—, f 24.—.
MAHONIEHOUTEN LINNENKASTEN los en krimpvrij f 32.—, f 35.—, f 38.—,
f 40.— f 44.—.

Prijscouranten en alle verdere Inlichtingen verstrekken steeds gaarne
onder beleefde aanbeveling,

VAN MARLE & Co.

**Talen, Boekhouden, Corres-
pondentie, Stenografie,**
door bekwame leeraren.

TAALCOURSUSLESSEN
2 uur per week, 10 Gld. per 3 mnd.
Keizersgracht 759.

KAAIJ's Sigaren zijn de beste.
C. KAAIJ,
Sigarenfabriek „DE CONCURRENT”,
West-Graftdijk, (N.-H.)

Verkoopt uw Goud bij **WILLEM
ESMANN, NIEUWENDIJK, 88**
en gij krijgt de **hoogste waarde.**